

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Φοιτητής: Νικόλαος Τσιλφίδης

Αριθμός Μητρώου: B2013111

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

Θεόδωρος Παππάς

Πίνακας Περιεχομένων

Εισαγωγή-Σκοπός της Εργασίας	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ:Αναγέννηση.....	2
1.1 Τι είναι Αναγέννηση	2
1.2 Η Αναγέννηση στην Ιταλία και εξάπλωση στην υπόλοιπη Ευρώπη	3
1.3 Ανθρωπισμός	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ:Αγγλία	5
2.1 Ελισαβετιανή Εποχή	5
2.2 18 ^{ος} Αιώνας.....	6
2.3 19 ^{ος} Αιώνας.....	7
2.4 Εκπαίδευση-Πολιτική σκηνή.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ:Αμερική	9
3.1 Αναγέννηση και Ρομαντισμός.....	9
3.2 Brahmin	9
3.3 Transcendentalists.....	10
3.4 Εξελίξεις στον χώρο του θεάτρου	10
3.5 Πνευματική ιδιοκτησία.....	11
3.6 Εκπαίδευση	13
3.7 Ο ρόλος των περιοδικών και εφημερίδων στις μεταφράσεις. 13	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ:Αισχύλος.....	14
4.1 Ο τραγικός ποιητής.....	14
4.2 Τα έργα.....	15
4.3 Ιστορική αναδρομή μεταφράσεων των έργων του Αισχύλου..	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ:Κατάλογος Μεταφράσεων	21
Επίλογος-Συμπεράσματα	43

Βιβλιογραφία

- (1923, APRIL 16). *The Classical Weekly*, 16.
- BATESON, F. (1940). *THE CAMBRIDGE BIBLIOGRAPHY OF ENGLISH LITERATURE:1800-1900* (Vol. 3). CAMBRIDGE: CAMPBRIDGE UNIVERSITY PRESS
- CLASSE, O. (Ed.). (2000). *Encyclopedia of Literary Translation Into English* (Vol. 1). LONDON,CHICAGO: FITZROY DEARBORN PUBLISHERS.
- Constantinidis, S. E. (Ed.). (2016). *The Reception of Aeschylus' Plays through Shifting Models and Frontiers*. BOSTON: Brill.
- France, P., & Haynes, K. (Eds.). (2006). *The Oxford History of Literary Translation in English:1790-1900* (Vol. 4). New York: Oxford Universiy Press.
- WALTON, J. M. (2016). *Translating Classical Plays:Collected Papers*. Routledge.
- PATER, W. (1901). *THE RENAISSANCE:STUDIES IN ART AND POETRY* (6 ed.). London: Macmillan.
- Κιτρομηλίδης, Π. (2001). *BYZANTINΟΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ:Αναγέννηση και Ουμανισμός*. ΕΛΛΑΔΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ.

Διαδικτυακή Βιβλιογραφία

- Archive. (1996,May 12) *non-profit library of millions of free books, movies, software, music, websites, and more*.From <https://archive.org/>
- ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA. (1994) ,from <https://www.britannica.com/>
- HATHI TRUST Digital Library.(2008),from <https://www.hathitrust.org/>
- National Library of Australia. (1961,23 March),from: <https://www.nla.gov.au/>

Εισαγωγή-Σκοπός της εργασίας

Ο σκοπός της εργασίας αυτής είναι η ανεύρεση και η παρουσίαση των μεταφράσεων των έργων του Αισχύλου που εκδόθηκαν στην Αγγλική γλώσσα συμπεριλαμβανομένων τους στυντελεστές της κάθε έκδοσης, είτε μεμονωμένα είτε ως σύνολο. Στην εργασία αυτή λοιπόν θα αναφερθούν τα αίτια, οι λόγοι και το ιστορικό πλαίσιο που στάθηκε αφορμή ώστε να δημιουργηθούν αυτές οι μεταφράσεις.

Ακόμα, εξετάζεται ο αντίκτυπος που είχαν τα κλασικά κείμενα και οι κλασικοί συγγραφείς στην Ευρώπη και στην Αμερική στον τομέα της τέχνης, της εκπαίδευσης, της οικονομίας και της καθημερινής ζωής γενικότερα.

Ακόμα, εξετάζεται το κίνημα της Αναγέννησης και του Ανθρωπισμού καθώς έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην διαμόρφωση του τρόπου σκέψης και της πορείας της καθημερινής ζωής του ανθρώπου στην Ευρώπη και αργότερα στον υπόλοιπο κόσμο.

Επιπλέον, αποτέλεσε βασικό παράγοντα για την δημιουργία της νέας αυτής ανάγκης των ανθρώπων να υπάρχουν αυτές οι μεταφρασμένες εκδόσεις προκειμένου να μελετηθούν είτε για προσωπική ψυχαγωγία ή προσωπικό ενδιαφέρον είτε για κοινωνικοπολιτικούς σκοπούς.

Αρχικά, γίνεται μια γενική αναφορά για την Αναγέννηση στην Ιταλία και στην υπόλοιπη Ευρώπη και έπειτα μια ειδικότερη αναφορά για την Αναγέννηση στην Αγγλία και στην Αμερική καθώς και τις αλλαγές που προκάλεσε στον καλλιτεχνικό, πολιτικό, εκπαιδευτικό και λογοτεχνικό περιβάλλον.

Επιπλέον γίνεται ιδιαίτερη μνεία στον Αισχύλο και τις πρακτικές που εφάρμοζε αφού άλλωστε είναι το κεντρικό πρόσωπο της εργασίας και ακολουθεί ιστορική αναδρομή γεγονότων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της παραγωγής αυτών των μεταφράσεων. Επιπλέον γίνεται αναφορά σε σημαντικές ακαδημαϊκές προσωπικότητες οι οποίες αναδείχθηκαν μέσα από την δουλειά τους πάνω στις μεταφράσεις των έργων του Αισχύλου.

Τέλος θα παρουσιαστεί ένας κατάλογος με τις μεταφράσεις που εκδόθηκαν στην Αγγλική γλώσσα κατά χρονολογική σειρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ Αναγέννηση

1.1 Τι είναι η Αναγέννηση

Η χρονική περίοδος που θα ακολουθήσει αμέσως μετά τον ύστερο μεσαίωνα θα ονομαστεί Αναγέννηση ή σύμφωνα με τον όρο που χρησιμοποιείτε διεθνώς η Γαλλική λέξη Renaissance και αποτελεί ένα κρίσιμο μεταβατικό στάδιο για την ιστορία του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού. Τοποθετείται κατά τον 15^ο αιώνα και κατά την αναγέννηση έχουμε την κατάρρευση των κοσμοθεωρητικών και ηθικών παραδοχών του Μεσαίωνα και διαμόρφωση των αντιλήψεων που θα συγκροτήσουν το πνεύμα της εποχής. Σήμερα οι ιστορικοί την χαρακτηρίζουν ως ένα κίνημα, ενώ ως όρος της ιστοριογραφίας η λέξη Αναγέννηση καθιερώνεται τον 19^ο αιώνα από τους ιστορικούς Jules Michelet και Jacob Burckhardt. Πολλοί ήταν αυτοί που αμφισβήτησαν την ερμηνεία αυτή με βασικό τους επιχείρημα στον αντίλογο ότι και πριν τον 15^ο αιώνα υπήρξαν επεισόδια πνευματικών ανατάσεων και ανησυχιών που διαποτίζονταν από τις ίδιες διανοητικές ευαισθησίες.

Οι στοχαστές αυτοί στο πλαίσιο ενός ιδεολογικού αγώνα εναντίων του αντιδραστικού ρομαντισμού επικηρύσουν την επιστροφή στις αξίες της φεουδαρχικής εποχής, αναγνωρίζουν την Αναγέννηση ως μια κρίσιμη τομή στον Ευρωπαϊκό πολιτισμό, που εισάγει τη σύγχρονη προβληματική για την αυτονομία και τη δημιουργικότητα του ατόμου. Για τον Jules Michelet Αναγέννηση σημαίνει το πάντρεμα του ορθού λόγου με την τέχνη, ενώ για τον Jacob Burckhardt είναι η εκ νέου ανακάλυψη της ανθρώπινης προσωπικότητας και του φυσικού κόσμου που έχουν θάψει βαθιά οι δεισιδαιμονίες που είναι απόρροια του Μεσαίωνα.

Κατά την Αναγέννηση λοιπόν υπάρχει άνθηση της τέχνης, της επιστήμης, της λογοτεχνίας, των πολιτικών επιστημών, όπως επίσης την ανακάλυψη νέων περιοχών συνοδευόμενη από πολλές καινοτομίες και εφευρέσεις. Μία από αυτές είναι η εφεύρεση και η χρήση του χαρτιού η οποία εφεύρεση συνοδεύεται κατ'επέκταση με την εφεύρεση της τυπογραφίας από τον Γερμανό Johannes Gutenberg. Ακόμα θα ακολουθήσει η αντικατάσταση του αστρονομικού συστήματος του Κοπέρνικου με αυτό του Πτολεμαίου. Ωστόσο το κύριο χαρακτηριστικό της περιόδου αυτής θα αποτελέσει η αναβίωση της μελέτης των κλασικών συγγραφέων της αρχαιότητας έπειτα από μία μακρά περίοδο πολιτιστικής στασιμότητας και παρακμής, καθιστώντας την Αναγέννηση την γέφυρα μεταξύ του Μεσαίωνα και της Σύγχρονης εποχής.

1.2 Η Αναγέννηση στην Ιταλία και η εξάπλωση στην υπόλοιπη Ευρώπη

Η Σχολή των Αθηνών, Ραφαήλ, 1509-1511

Η αναγέννηση ξεκίνησε από την Ιταλία τον 15^ο αιώνα με επίκεντρο της ελεύθερες πόλεις της βόρειας Ιταλίας και διήρκεσε στην χώρα έως τον 17^ο αιώνα με την κορύφωση της να τοποθετείται χρονικά τον 15^ο και 16^ο αιώνα.

Η περίοδος αυτή διακρίνεται για τα επιτεύγματα της τέχνης σε τομείς όπως η ζωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική, μουσική και λογοτεχνία. Η ανάπτυξη αυτή έδωσε στην Ιταλία την ηγετική θέση σε αυτούς τους τομείς μεταξύ των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών.

Οι καλλιτέχνες που πλέον τα ονόματά τους είναι συνδεδεμένα με τις τέχνες κατά την Αναγέννηση είναι για την λογοτεχνία οι Baldassare Castiglione και ο Niccolò Machiavelli, ενώ για τις εικαστικές τέχνες οι Leonardo da Vinci και ο Michelangelo di Lodovico Buonarroti Simoni η όπως είναι κοινός γνωστός με το μικρό του όνομα Michelangelo.

Οι λόγοι που από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες η Ιταλία αποτέλεσε την αφετηρία της Αναγέννησης βρίσκονται αρχικά στο ότι τα κατάλοιπα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού είχαν ασκήσει άμεση επιρροή στην κουλτούρα και την νοοτροπία του Ρωμαϊκού πολιτισμού και οι Ιταλοί πολίτες θεωρούσαν την κουλτούρα αυτή σημαντική για τη ζωή τους καθώς έβλεπαν τους εαυτούς τους ως απογόνους της μεγάλης Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και των επιτευγμάτων της.

Ακόμα η πρώιμη κατάλυση των φεουδαρχικών σχέσεων και νοοτροπιών σήμαινε ότι η παλαιά ιπποτική αριστοκρατία έχασε τα ερείσματά της. Αυτό δημιούργησε μια ασύγκριτη πολιτιστική αλλά και οικονομική ακμή του Ιταλικού Βορρά. Τότε οι νέοι πλούσιοι επιχειρηματίες οι οποίοι κατά βάση προέρχονταν από την Φλωρεντία, Βενετία και Ρώμη έχοντας γνώση ότι Ιταλία κατείχε ένα εξαιρετικό για την εποχή εμπορικό δίκτυο αντιλήφθηκαν ότι το εμπόριο αντικειμένων τέχνης και η διάδοση της λογοτεχνίας, αρχιτεκτονικής και γλυπτικής είχε όλα τα φόντα να αποτελέσει μια σημαντική πηγή εσόδων. Έτσι λοιπόν λειτούργησαν ως χορηγοί για διάφορους καλλιτέχνες παρέχοντας τους χρήματα, χώρους και κάθε είδους πόρους προκειμένου να δημιουργήσουν αντικείμενα τέχνης με απώτερο σκοπό την πώληση τους.

Έτσι λοιπόν χρησιμοποίησαν ως σύμμαχο το εμπόριο και την εφεύρεση και την ανάπτυξη της τυπογραφίας για την ευκολότερη διάδοση της λογοτεχνίας και των κλασικών κειμένων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα μέσω του εμπορίου βιβλίων και των διαφόρων αντικειμένων τέχνης τα διδάγματα των συγγραφέων και δασκάλων της αρχαιότητας να εξαπλωθούν αρχικά σε όλες τις Ιταλικές πόλεις και έπειτα στην υπόλοιπη Ευρώπη.

1.3 Ανθρωπισμός

Απο την αναγέννηση “γεννήθηκε” ένα νέο κίνημα το κίνημα του ανθρωπισμού το οποίο κίνημα ουσιαστικά διαμόρφωσε το εκπαιδευτικό σύστημα και τον τρόπο ζωής της τότε σύγχρονης κοινωνίας. Ο ανθρωπισμός έχει ως κέντρο λοιπόν τον άνθρωπο απορρίπτοντας το υπερφυσικό και την θρησκεία ως μοναδική εξήγηση όλων όσων υπάρχουν και συμβαίνουν και ως μοναδικό μοντέλο τρόπου ζωής. Βασίζεται στην επιστήμη ώστε να κατανοήσει το σύμπαν και να εξηγήσει ότι συμβαίνει γύρο μας, δίνοντας την δυνατότητα στον άνθρωπο να πάρει αποφάσεις με βάση την προσωπική του λογική, την δική του ηθική, εστιάζοντας το ενδιαφέρον του προς τον συνάνθρωπο, καθώς επίσης δημιουργώντας στόχους και φιλοδοξίες για προσωπική εξέλιξη με γνώμονα το γενικό καλό της κοινωνίας και της ανθρωπότητας γενικότερα.

Η έννοια του ανθρωπισμού προσδιορίζεται και ως φιλοσοφική στάση η οποία τοποθετεί τον άνθρωπο όπως προανέφερα ως κέντρο του κόσμου, μια αντίληψη που πρεσβεύει ότι ο άνθρωπος πρέπει να είναι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της κοινωνίας και του πολιτισμού και το κριτήριο της προόδου σε κάθε τομέα οφείλει να είναι η ελευθερία του, η ποιότητα της ζωής του, ο σεβασμός και η ευγένεια που επιδεικνύει ο καθένας στον συνάνθρωπό του.

Υπάρχουν διάφοροι λόγοι της ανάπτυξης του ανθρωπισμού εκείνη την εποχή, με βασικό και κύριο λόγο να αποτελεί φυσικά η σπουδή και η μελέτη των κλασικών

κειμένων της αρχαιότητας,μια μια φυσική συνέπεια αφού άλλωστε ο ανθρωπισμός γεννήθηκε στην αρχαιότητα.Επίσης καθοριστικό ρόλο έπαιξαν οι συνεχείς αποτυχίες της καθολικής εκκλησίας που προκάλεσαν την οργή και την αγανάκτηση της κοινής γνώμης και για πρώτη φορά υπάρχει τόσο έντονα η αμφισβήτηση της θρησκείας και η εναντίωση για την συμμετοχή της εκκλησίας στην πολιτική σκηνή.Αυτό σε συνδυασμό με την κατάλυση του φαιουδαρχικού συστήματος τοποθέτησε την εκκλησιαστική διοίκηση σε δυσκολη καθώς δεν είχε πλέον τον βασικό της σύμμαχο να την προστατεύει.

Επιπλέον η πτώση της Κωνσταντινούπολης το 1453 οδήγησε πολλούς μορφωμένους και ακαδημαϊκούς να καταφύγουν στην Ιταλία φέρνοντας μαζί τους σημαντικά βιβλία,χειρόγραφα και γνώσεις της αρχαιοελληνικής παιδείας,καταρίπτοντας έτσι τον μέχρι τότε κανόνα ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι σχεδόν αποκλειστικά κληρικοί.Πλέον όλο και περισσότεροι λόγιοι μορφωμένοι απέκτησαν ενεργό ρόλο στην εκπαίδευση των νέων,με αποτέλεσμα να υπάρχει κατά ένα βαθμό απομάκρυνση της θρησκείας απο την εκπαίδευση,συμβάλλοντας στην μείωση της χειραγώγησης της εκκλησίας στην πολιτική και κοινωνική ζωή.

ΚΕΦΑΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Αγγλία

2.1 Ελισαβετιανή Εποχή

Σε αντίθεση με την Ιταλία οι εικαστικές τέχνες δεν ήταν ιδιαίτερα δημοφιλείς για την “Αγγλική Αναγέννηση”,αντίθετα οι μορφές τέχνης που κυριάρχησαν στην Αγγλία ήταν η λογοτεχνία και η μουσική.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το κίνημα της Αναγέννησης (English

Renaissance),υιοθετήθηκε από τους Άγγλους στα τέλη του 15^{ου} αιώνα.

Η διείσδυση των ιδεών και του μοντέλου ζωής της αναγέννησης έγινε με αργούς ρυθμούς για την Αγγλία με το απόγειο της να τοποθετείται χρονικά κατά το δεύτερο μισό του 16^{ου} αιώνα γνωστή και ως Ελισαβετιανή Εποχή.

Καθώς λοιπόν με την διάδοση της τυπογραφίας τα κλασσικά έργα έπεφταν στα χέρια όλο και περισσότερων Άγγλων πολιτών,ξεκίνησε η απαίτηση του

Ελισάβετ Α΄, πορträίτο του Nicholas Hilliard, 1585

κοινού να δωθεί στα έργα αυτά ζωή μέσα απο παραστάσεις θεάτρου.Έτσι αυξήθηκε σημαντικά ο αριθμός των μεταφράσεων των κλασικών έργων απο τα αρχαία ελληνικά η τα λατινικά στην αγγλική γλώσσα,με στόχο τα έργα αυτά να “ανέβουν” στη σκηνή του θεάτρου,με ποίο δημοφιλή και κύριο πρωταγωνιστή το δράμα.Μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι το θέατρο βρισκόταν στο απόγειο του και ήταν το επίκεντρο της Ελισαβετιανής εποχής,με τα θέατρα τα οποία ήταν ανοιχτά για το ευρύ κοινό να αποτελούν τα ποίο γεμάτα με κόσμο απο οποιοδήποτε άλλο θέατρο των υπόλοιπων Ευρωπαϊκών χωρών.Παρακολουθούσαν όλες οι κοινωνικές τάξεις καθώς αποτελούσε έναν οικονομικό τρόπο διασκέδασης με παραστάσεις να γίνονται σε δρόμους,πλατείες,αυλές,δημόσια θέατρα και φυσικά ιδιωτικές παραστάσεις για του ευγενείς της εποχής.

Οι ηθοποιοί χωρίζονταν σε δύο κατηγορίες,η μία εξ’ αυτών και ποίο συνηθισμένη κατηγορία ήταν μικρές ομάδες ατόμων αποτελούμενες απο επαγγελματίες ηθοποιούς με μορφωτικό επίπεδο και επαρκείς γνώσεις σχετικά με τους κλασσικούς συγγραφείς και τα κλασσικά έργα.Η άλλη κατηγορία αποτελούνταν απο ερασιτέχνες φοιτητές πανεπιστημίων των οποίων η εκπαίδευση και το ακαδημαϊκό τους υπόβαθρο τους καθιστούσε οικείους με τα κλασσικά έργα και τους κλασσικούς συγγραφείς.Αυτή η κατηγορία δραστηριοποιούνταν σχεδόν αποκλειστικά στην ευρύτερη περιοχή του Λονδίνου και οι παραστάσεις που έδινε ήταν είτε για την βασιλική αυλή είτε ιδιωτικές παραστάσεις για τους ευγενείς της εποχής.

Τα δεδομένα αυτά αποτέλεσαν παράγοντα ώστε να συγκεντρωθούν στην Αγγλία οι ποίο ταλαντούχοι και διακεκριμένοι συγγραφείς και σεναριογράφοι της εποχής,καθώς τους δινόταν μια μοναδική ευκαιρία να αποκτήσει αναγνωρισιμότητα η δουλεία τους και να δημιουργήσουν ή να διευρύνουν την καριέρα τους στην λογοτεχνία,χωρίς άλλωστε να παραβλέψει κανείς τις σημαντικές οικονομικές απολαβές που λάμβανε ο κλάδος κατά την εποχή εκείνη.

2.2 18^{ος} Αιώνας

Όμως κατά το δεύτερο μισό του 18^{ου} στην Αγγλία υπάρχει μια ξεκάθαρη υποχώρηση και παρακμή του κινήματος της Αναγέννησης η οποία παρακμή συνοδεύτηκε με την αντίδραση της κοινής γνώμης κατά της Λατινικής γλώσσας.Η αρνητική στάση απέναντι στα Λατινικά και η οργάνωση διαμαρτυριών με σκοπό την αφαίρεση τους απο την δευτροβάθμια εκπαίδευση αποτελούσε συχνό φαινόμενο κατά την εποχή εκείνη,με τους διαμαρτυρόμενους να υποστηρίζουν ένθερμα ότι πρόκειται για μία νεκρή γλώσσα χωρίς απολύτως καμία χρήση και αξία στα νέα πλέον δεδομένα.Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα κλασσικά έργα να βιώνουν μία κρίση και η δημοτικότητα τους να πέφτει κατακόρυφα.

Ωστόσο δεν πρέπει να παραληφθεί ότι κατα τον 18^ο αιώνα το ενδιαφέρον μονοπολούσαν τα έργα το Ομήρου με κύρια και προτιμότερη απο το κοινό

μετάφραση να είναι αυτή του Πάπα. Όμως η δημοτικότητα της είχε γνωρίσει ιδιαίτερα μεγάλη πτώση μέχρι το 1830.

2.3 19^{ος} Αιώνας

Παραδόξως τα δεδομένα αυτά ανατράπηκαν τον 19^ο αιώνα με την δημοτικότητα των κλασικών έργων και των κλασικών συγγραφέων να επιστρέφει στην αρχική της θέση. Το ίδιο συνέβει και για την Λατινική γλώσσα καθώς επέστρεψε στον θρόνο της συνοδευόμενη πλέον από την αρχαία Ελληνική γλώσσα. Οι δραστηριότητες του εκδοτικού κόσμου επεκτάθηκαν σημαντικά, καθώς σύμφωνα με τους στατιστικούς μεταξύ του 1800 και 1825 εκδιδόντουσαν περίπου μόνο 580 βιβλία ανα χρόνο, όμως στα μέσα του αιώνα ο αριθμός αυξήθηκε κατά 2600 ενώ τον 19ο αιώνα ο αριθμός αυτός διαμορφώθηκε στις 6000 εκδόσεις ανά χρόνο. Βέβαια οι αριθμοί αυτοί δεν μπορούν να χαρακτηριστούν απόλυτα ακριβείς διότι δεν είναι ξεκάθαρα τα κριτήρια τον τότε στατιστικών ως προς τι μπορεί να θεωρηθεί βιβλίο. Τα αίτια της αλλαγής αυτής οφείλονται στην αλλαγή των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών συνθηκών, με την κατοχή γής και ακινήτων περιουσιών να πάυουν να αποτελούν την κύρια πηγή οικονομικής ευμέρειας και παραγωγής πλούτου.

Πλέον οι νέες πηγές πλούτου ήταν ο κλάδος του εμπορίου και της βιομηχανίας, δημιουργώντας νέα δεδομένα για την κοινωνία και διαμορφώνοντας μια νέα Ελίτ. Η νέα αυτή Ελίτ δεν αποσκοπούσε στην δημιουργία ευγενών και κληρικών, αλλά είχε στόχο την δημιουργία ακαδημαϊκών πολιτών, επαγγελματιών στους διάφορους κλάδους και καταρτισμένων δημοσίων υπαλλήλων. Η δημιουργία της νέας αυτής κοινωνίας βασιζόταν στο μοντέλο του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού και στα διδάγματα των κλασικών συγγραφέων του. Αυτό το ενδιαφέρον για τον Ελληνισμό οδήγησε στην οργάνωση και συμμετοχή των Βρετανών σε ανασκαφές σε Ελληνικά εδάφη, με τους διάφορους συλλέκτες να επιθυμούν διακαώς την προσθήκη αρχαιοελληνικών αντικειμένων στην συλλογή τους συνοδευόμενη από την διαμόρφωση μίας νέας αισθητικής στον τομέα της αρχιτεκτονικής και της διακόσμησης βασισμένης στα αρχαιοελληνικά πρότυπα. Μοντέλο πρότυπο για την Βρετανία ήταν πλέον η αρχαία Αθήνα η οποία αποτέλεσε και πηγή έμπνευσης για πολλούς σπουδαίους ρομαντικούς ποιητές, με έναν εξ αυτών να είναι ο φημισμένος Λόρδος Βύρων (Lord Byron) με την επιρροή του αρχαίου Ελληνισμού να είναι εμφανής στα ποιήματά του.

Εξαιτίας της σημαντικής θέσης που κατείχε ο Ελληνισμός κατά τον 19^ο αιώνα για την Βρετανική κοινωνία, ο αριθμός των συγγραφέων που γνώριζαν και σπούδαζαν την Ελληνική γλώσσα αυξάνονταν διαρκώς, με τα αρχαία κλασικά κείμενα να μονοπολούν το ενδιαφέρον του λογοτεχνικού κόσμου. Αυτό οδήγησε στο να θεωρείται ο 19^{ος} αιώνας ως η σημαντικότερη χρονική στιγμή για την μετάφραση των αρχαίων Ελληνικών έργων στην Αγγλική γλώσσα. Καθώς από το σύνολο των μεταφράσεων που τυπώθηκαν από το 1484 έως το 1916 οι μισές και παραπάνω

έγιναν τον 19^ο αιώνα.Την δεκαετία μεταξύ 1820 και 1830 υπήρχε ήδη μια σημαντική αύξηση μεταφράσεων απο τα Ελληνικά στα Αγγλικά με την αύξηση αυτή να ανεβαίνει ραγδαία μεταξύ 1860 και 1880.Σε αυτή την χρονική περίοδο διακρίνεται και μια σταδιακή αύξηση δημοτικότητας και προτίμησης της αρχαίας τραγωδίας μεταξύ των μεταφραστών.

2.4 Εκπαίδευση-Πολιτική σκηνή

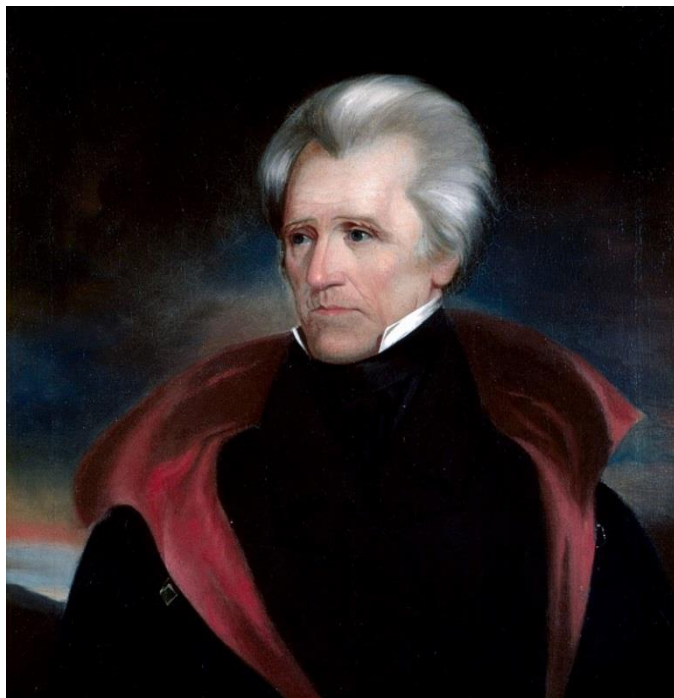
Όσο αναφορά τον τομέα της εκπαίδευσης ήδη απο το 1830 τα πανεπιστήμια είχαν αλλάξει τον προσανατολισμό τους στον τρόπο της εκπαίδευσης.Εισήχθη η διαδικασία των εξετάσεων και η αξιολόγηση για τους σπουδαστές ,αποβάλλοντας τον παραδοσιακό τρόπο λειτουργίας και διδασκαλίας και τους διαφόρους περιορισμούς που φαίνεται να ήταν απόρρεια των θρησκευτικών αντιλήψεων.Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την εκτεταμένη σπουδή των με τα ιδρύματα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να δίνουν όλο και μεγαλύτερη έμφαση στην Ελληνική γλώσσα και τον Ελληνικό πολιτισμό.Άλλωστε το επίπεδο μαζί με την κοινωνική διάκριση και το κύρος των ιδρυμάτων της εποχής εξαρτώντουσαν σχεδόν αποκλειστικά απο το πόσο ηχηρή ήταν η παρουσία των αρχαιοελληνικών στο πρόγραμμα σπουδών.Αυτό όμως δεν σήμαινε ότι και τα Λατινικά δεν είχαν σημαντική θέση στην εκπαίδευση,καθώς κατείχαν και αυτά ηχηρή θέση και κύρος στο πρόγραμμα σπουδών,με τα Ελληνικά ωστόσο να κατέχουν την πρωταγωνιστική θέση.

Σημαντική ήταν η επιρροή και στην πολιτική σκηνή αφού οι πολιτικές παρατάξεις που φαίνεται να είχαν εστερνιστεί τον Ελληνισμό είχαν και την μεγαλύτερη αποδοχή,με θέματα συζήτησης όπως ο Όμηρος και οι Σοφιστές να αποτελούν αφορμή για πολιτικές διαφωνίες και συγκρούσεις.Όμως παρά την εμφανή προτίμηση τον πολιτικών παρατάξεων στον τρόπο ζωής και την μορφή της δομής της κοινωνίας του Ελληνισμού,φαίνεται ότι όλες απέρριπταν και εθελοτυφλούσαν στην ομοφυλοφιλη και παγανιστική φύση των αρχαίων,καθώς όπως φαίνεται η φύση αυτή δεν είχε θετική ανταπόκριση από την κοινή γνώμη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: Αμερική

3.1 Αναγέννηση και Ρομαντισμός

Στην Αμερική η Αναγέννηση (American Renaissance) η όπως αλλιώς ονομάστηκε Αναγέννηση της νέας Αγγλίας (New England Renaissance) διήρκησε κατά προσέγγιση

Andrew Jackson
Έβδομος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών.

από το 1830 έως το τέλος του Αμερικανικού εμφυλίου πολέμου δηλαδή το 1865. Για την Αμερική η αναγέννηση αποτελεί συνώνυμο του ρομαντισμού καθώς την ίδια χρονική περίοδο έχουμε την αφύπνιση του κινήματος του Ρομαντισμού. Σύμφωνα με πολλούς ιστορικούς ίσως να αποτελεί και την σπουδαιότερη απο άποψη δημιουργικότητας περίοδος της ιστορίας της Αμερικανικής Λογοτεχνίας. Ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την αφύπνιση αυτή είχε με την δράση του ο 7^{ος} πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών

Andrew Jackson ο οποίος εκλεχθηκε το 1829 και ήταν ένας πολιτικός με υψηλό δημοκρατικό φρόνιμα ,θέτοντας ως στόχο την προστασία και την ανάδειξη του απλού μέσου πολίτη καταρρίπτοντας το καθεστώς της μακροχρόνιας διεφθαρμένης αριστοκρατείας.

3.2 Brahmin

Την περίοδο αυτή στον κλάδο της λογοτεχνίας κυριάρχησε μια ομάδα συγγραφέων γνωστή και ως Brahmin οι οποίοι ήταν μέλη μακροχρόνιων αριστοκρατικών οικογενειών με αυξημένο μορφωτικό επίπεδο, με αποστολή την προστασία και διάδοση της Αμερικανικής ιστορίας, μέσα από την ανάπτυξη, διαμόρφωση και διάδοση της Αμερικανικής παιδείας και λογοτεχνίας. Από τα μέλη της ομάδας αυτής, πρέπει να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στους Henry Wadsworth Longfellow, Oliver Wendell Holmes, James Russell Lowell η οποίοι ήταν ενεργοί καθηγητές του Harvard University και είχαν βάλει ως στόχο την ανάπτυξη της Αμερικανικής λογοτεχνίας θέτοντας ως πρότυπο το μοντέλο των Ευρωπαϊκών χωρών με στραμμένη την προσοχή κατά βάση στα πρότυπα της Βρετανίας.

3.3 Transcendentalists

Επίσης, μια άλλη ομάδα που επηρέασε σημαντικά τον λογοτεχνικό κλάδο ήταν αυτή των Transcendentalists. Η δράση τους ξεκίνησε από το Concord της πολιτείας της Μασαχουσέτης με εκπροσώπους τους Ralph Waldo Emerson, Henry David Thoreau, Bronson Alcott, George Ripley, και Margaret Fuller. Αυτοί συνεισέφεραν στην δημιουργία μίας νέας εθνικής κουλτούρας βασισμένης στα ντόπια Αμερικανικά γνωρίσματα. Απέρριπταν την θρησκεία και αποθάρρυναν την εμπλοκή της στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα υποστηρίζοντας πως όπλο σκέψης του ανθρώπου πρέπει να είναι η λογική, οι εμπειρίες, η προσφορά βοήθειας στον συνάνθρωπο καθώς επίσης και τα καθημερινά μαθήματα που δίνει το φυσικό περιβάλλον.

3.4 Εξελίξεις στο χώρο του θεάτρου

Μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου στις αρχές του 20^{ου} αιώνα το δράμα ως μορφή τέχνης φαίνεται πως θα μονοπωλήσει το ενδιαφέρον των θεατών και του καλλιτεχνικού κόσμου γενικότερα. Θα μπορούσε κανείς να το χαρακτηρίσει αναπόφευκτο γεγονός με δεδομένο ότι το δράμα είχε ήδη κυριαρχήσει στις χώρες της Ευρώπης και δεν θα μπορούσε να μην επηρεάσει αρχικά τους Αμερικανούς "ταξιδιώτες" που πραγματοποιούσαν συχνές επισκέψεις σε Ευρωπαϊκές χώρες για μορφωτικούς και επαγγελματικούς λόγους και αυτοί στη συνέχεια με την επιστροφή τους στις Ηνωμένες Πολιτείες μοιράστηκαν τις εμπειρίες και τις γνώσεις τους σχετικά με τα καλλιτεχνικά δρώμενα των υπολοίπων χωρών. Οι "ταξιδιώτες" αυτοί αποτελούν και τους δημιουργούς του κινήματος Little Theatre το οποίο κίνημα διέδωσε και ανέδειξε το δράμα στην Αμερική. Το κίνημα αυτό πρόσβευε την δημιουργία μικρών δραματικών σκηνών που θα επέτρεπαν στους συντελεστές μίας θεατρικής παράστασης να πειραματιστούν με τις διάφορες μορφές του δράματος και δεν θα έχουν ως αποκλειστικό κίνητρο το κέρδος και την διαφήμιση θέτοντας ως στόχο να προσελκύσουν ένα προοδευτικό κοινό χωρίς προκαταλήψεις, απορρίπτοντας τους παραδοσιακούς μηχανισμούς παραγωγής που είχαν επιβάλει τα μεγάλα και επιφανή έως τότε θέατρα. Επομένως όπως είναι φυσικό όλες αυτές οι εξελίξεις προκάλεσαν την αυξημένη ζήτηση μεταφράσεων των έργων που δημιουργήθηκαν από τους κλασσικούς συγγραφείς της αρχαιότητας, με τους ακαδημαϊκούς και τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνταν στην πώληση βιβλίων και το θέατρο να προσπαθούν να προχωρήσουν στις κατάλληλες ενέργειες προκειμένου να καλυφθεί αυτή τη ζήτηση.

3.5 Πνευματική Ιδιοκτησία

Σε αντίθεση με την Αγγλία στην Αμερική μέχρι και τα πρώτα χρόνια μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου δεν υπήρξαν σημαντικές μεταφράσεις που μπορούν να χαρακτηριστούν άξιες αναφοράς. Οι εκδόσεις των μεταφράσεων που φαίνεται να κυκλοφορούσαν στην αγορά, ήταν ανώνυμες χωρίς παραχώρηση άδειας χρήσης από τον αρχικό εκδότη και τους συντελεστές. Αιτία για την κατάσταση αυτή αποτέλεσε το γεγονός ότι στις μεταφρασμένες εκδόσεις δεν είχε εφαρμοστεί κάποια νομοθεσία οποία ποσάτευε την πνευματική ιδιοκτησία (copyright). Η μη εφαρμογή νόμου περί της προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας είχε πολιτική αλλά και οικονομική βάση. Αρχικά κυριαρχούσε η αντίληψη ότι οι Αμερική ήταν μια χώρα δημοκρατικά ισότιμη στην οποία όλοι οι πολίτες είχαν δικαίωμα εύκολης πρόσβασης στην παγκόσμια λογοτεχνία και τυπογραφία. Αυτού του είδους η ελευθερία για το έντυπο βιβλίο θα αποτελούσε την βάση για την διαμόρφωση μιας νέας κουλτούρας σχετικά με το έντυπο βιβλίο και την τέχνη του θεάτρου. Επιπλέον η ελεύθερη κυκλοφορία αυτών των μεταφρασμένων κειμένων και ιδεών θεωρούνταν δημόσια περιουσία και αναγκαίο συστατικό για την δημιουργία μίας δημοκρατικής κοινωνίας, υποστηρίζοντας ότι η ιδιωτικοποίηση και η κατοχή τέτοιου είδους περιουσίας από μεμονωμένα άτομα θα έθετε σε κίνδυνο την δημοκρατία. Ακόμα η έλλειψη πνευματικής προστασίας ήταν οικονομικά συμφέρουσα για τους εκδότες, καθώς από την στιγμή που κανένας δημιουργός δεν μπορούσε να έχει έλεγχο και αξιώσεις για το περιεχόμενο που παρήγαγε, επέτρεπε στους εκδότες να έχουν την δυνατότητα να διαθέτουν τις μεταφράσεις αυτές προς πώληση χωρίς να υποχρεούνται είτε να πληρώσουν για την παραχώρηση των πνευματικών δικαιωμάτων, είτε να μοιραστούν μέρος επί των κερδών με τον πνευματικό ιδιοκτήτη.

Το 1790 εισήχθη για πρώτη φορά νόμος περί της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων. Ο νόμος αυτός προσάτευε αποκλειστικά τις εκδόσεις εντός Αμερικανικού εδάφους παρέχοντας μηδενική προστασία για τις εκδόσεις που προέρχονταν από άλλες χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα τις Ευρώπης. Το μεγαλύτερο πλήγμα μεταξύ των Ευρωπαϊκών χωρών δέχθηκε η Βρετανία της οποίας η λογοτεχνία αποτελούσε μοντέλο πρότυπο για την Αμερική.

Printed and published, on WEDNESDAYS and SATURDAYS, by BENJAMIN RUSSELL, in State-Street, BOSTON, MASSACHUSETTS.

Whole No. 660.]

SATURDAY, JULY 17, 1790.

[No. 36—of VOL. XIII.]

LAW of the UNITED STATES.

By Authority.

CONGRESS of the UNITED STATES:

AT THE SECOND SESSION,
Begun and held at the City of New-York, on
Monday the 4th of January, 1790.

An ACT for the ENCOURAGEMENT
of Learning, by securing the Copies
of Maps, Charts and Books, to the
Authors and Proprietors of the same,
during the Times therein mentioned.

BE it enacted by the Senate and House
of Representatives of the United
States of America, in Congress assembled,
That from and after the passing of this act,
the author and authors of any map, chart,
book or books already printed within these
United States, being a citizen or citizens
thereof, or resident within the same, his
or their executors, administrators or assign-
ees, who have or have not transferred
to any other person the copy-right of such
map, chart, book or books, share or shares
thereof: And any other person or persons,
being a citizen or citizens of these United
States, or residents therein, his or
their executors, administrators or assign-
ees, who have or have not purchased or
legally acquired the copy-right of any such map,
chart, book or books, in order to print,
reprint, publish or vend the same, shall
have the sole right and liberty of print-
ing, reprinting, publishing and vending
such map, chart, book or books, for the
term of fourteen years from the recording
the title thereof in the Clerk's Office, as is
herein after directed: And that the author
and authors of any map, chart, book or
books already made and composed, and not
printed or published, or that shall hereaf-
ter be made and composed, being a citizen
or citizens of these United States, or resi-
dents therein, and his or their executors,
administrators or assign-ees, shall have the
sole right and liberty of printing, reprint-
ing, publishing and vending such map,
chart, book or books, for the like term
of fourteen years from the time of record-
ing the title thereof in the Clerk's Office
as aforesaid: And if, at the expiration
of the said term, the author or authors
of any of them, be living, and a citizen or
citizens of these United States, or resident
therein, the same exclusive right be con-
tinued to him or them, his or their executors,
administrators or assign-ees, for the fur-
ther term of fourteen years: *Provided*,
he or they shall cause the title thereof to
be a second time recorded and published
in the same manner as is herein after di-
rected, and that within six months before
the expiration of the first term of fourteen
years aforesaid.

And be it further enacted, That if any
other person or persons from and after
the recording the title of any map, chart,
book or books, and publishing the same
as aforesaid, and within the times limited
and granted by this Act, shall print, re-
print, publish or reprint, or cause to be
printed, reprinted, published or reprinted,
from any foreign kingdom or state, any
copy or copies of such map, chart, book
or books, without the consent of the au-
thor or proprietor thereof, first had and
obtained in writing, signed in the pre-
sence of two or more credible witness-
es, or knowing the same to be so printed,
reprinted or imported, shall publish, sell,
or expose to sale, or cause to be pub-
lished, sold, or exposed to sale, any copy
of such map, chart, book or books, without
such consent first had and obtained in
writing as aforesaid, then such offender
or offenders shall forfeit all and every copy
and copies of such map, chart, book
or books, and all and every sheet and
sheet, being part of the same, or either
of them, to the author or proprietor or
such map, chart, book or books, who shall
lawfully destroy the same: And every
such offender and offenders shall also for-
feit and pay the sum of fifty cents for

every sheet which shall be found in his or
her possession, either printed or printed,
published, imported or exposed to sale,
contrary to the true intent and meaning
of this Act, the one moiety thereof to the
author or proprietor of such map, chart,
book or books, who shall sue for the same,
and the other moiety thereof to and for
the use of the United States, to be recov-
ered by action of debt in any court of
record in the United States, wherein the
same is cognizable: *Provided* always, That
such action be commenced within one
year after the cause of action shall arise,
and not afterwards.

And be it further enacted, That no per-
son shall be entitled to the benefit of this
Act, in cases where any map, chart, book
or books, shall have been already printed
and published, unless he shall first de-
posit, and in all other cases, unless he shall
before publication deposit a printed copy
of the title of such map, chart, book or
books, in the Clerk's office of the District
court where the author or proprietor shall
reside: And the clerk of such court is
hereby directed and required to record
the same forthwith, in a book to be kept
by him for that purpose, in the words
following, (giving a copy thereof to the
said author or proprietor, under the seal
of the court, if he shall require the same):

" District of _____ to wit: _____
reminded, That on the _____ day of
_____ in the _____ year of
the independence of the United States of
America, A. D. of the said district, hath
deposited in this office the title of a map,
chart, book or books, (as the case may
be) the right whereof he claims as author
or proprietor, (as the case may be) in the
words following, to wit: [here insert the
title] in conformity to the act of the Con-
gress of the United States, intitled, 'An
act for the encouragement of learning, by
securing the copies of maps, charts and
books to the authors and proprietors of
such copies, during the times therein men-
tioned.' C. D. Clerk of the District of
_____ For which the said
clerk shall be entitled to receive fifty
cents from the said author or proprietor,
and sixty cents for every copy under seal
actually given to such author or prop-
rietor as aforesaid. And such author or
proprietor shall, within two months from
the date thereof, cause a copy of the said
record to be published in one or more
of the newspapers printed in the United
States, for the space of four weeks.

And be it further enacted, That the au-
thor or proprietor of any such map, chart,
book or books, shall, within six months
after the publishing thereof, deliver, or
cause to be delivered to the Secretary of
State a copy of the same, to be preserved
in his office.

And be it further enacted, That nothing
in this Act shall be construed to extend
to prohibit the importation or vending,
reprinting or publishing within the Uni-
ted States, of any map, chart, book or
books, written, printed or published by
any person not a citizen of the United
States, in foreign parts or places without
the jurisdiction of the United States.

And be it further enacted, That any per-
son or persons who shall print or publish
any manuscript, without the consent and
approbation of the author or proprietor
thereof, first had and obtained as aforesaid,
if such author or proprietor be a
citizen or resident in the United States
shall be liable to suffer and pay to the said
author or proprietor all damages occasioned
by such injury, to be recovered by a
special action on the case founded upon
this Act, in any court having cognis-
ance thereof.

And be it further enacted, That if any
person or persons shall be sued or pro-
secuted for any matter, act or thing
done under or by virtue of this Act,
he or they may plead the general issue and
give the special matter in evidence.

FREDERICK AUGUSTUS MUNKERBERG,
Speaker of the House of Representatives.
JOHN ADAMS, Vice President of the United
States, and President of the Senate.
Approved, May the 31st, 1790.

George Washington,
President of the United States.
(True copy) THOMAS JEFFERSON,
Secretary of State.

67 The ACT, intitled, 'An Act for li-
censing and regulating the claims
of the 'Windsor-Stemmen'—An Act in-
titled, 'An Act for giving effect to an Act,
intitled, 'An Act to establish the Judicial
Courts of the United States,' within the
State of North-Carolina'—and the Act in-
titled, 'An Act supplemental to the Act for es-
tablishing the Judiciary of the Executive Of-
fices of Government, with certain addi-
tions and amendments thereto, passed at
the Session of June 10, 1790, Accord-
ing to the date, this follows the above.

MISCELLANY.

OBSERVATIONS on the MANU-
FACTURES and COMMERCE of the United
States.

By W. BARTON, of Philadelphia.

(CONTINUED FROM OUR LAST.)

PAPER-HANGINGS, equal in
quality and cheapness in any imported,
are manufactured in large quantities by
Mr. William Poyntell, and Messrs. Le
Collay and Chardon, at Philadelphia;
by Messrs. Mackay and Dixey, at Spring-
field, in New-Jersey; and other places
in the Union.

A great progress has been made in the
manufacture of hosiery, in this country;
and, with proper encouragement, much
more may be accomplished in that branch.
Mr. Burnaby, (in his travels through the
middle settlements of North-America, in
the years 1759 and 1760) notices the high
estimation in which the Germantown
stockings were then held; and this gen-
tleman mentions his having been credi-
bly informed, that two years before that
period, there were manufactured, in that
town, sixty thousand dozen pairs; the
common retail price of which was a dol-
lar per pair. This, however, is conceiv-
ed to be a mistake—it is probable that six
thousand dozen pairs was meant, as a re-
dundant cypher (perhaps an error of the
press) makes this difference. Ad-
mitting this to be the case—and suppos-
ing that stockings of such a quality, man-
ufactured abroad, would have cost the
importer six shillings and three pence, or
five-sixths of a dollar per pair; the ac-
tual saving to the country, by that num-
ber, amounted to 60,000 dollars. Be-
sides this, a number of valuable citizens
were supported by the manufacture, and
the raw materials were supplied from our
own farms. The writer of this paper
does not know what quantity of hosiery
is annually made at Germantown: But
great improvements are daily making there
in this manufacture—worsted, cotton, and
thread stockings of an excellent quality
and fabric, may be purchased at that
place (and twice a week at the market-
house in this city) at very reasonable prices.
Wool and cotton bands, of American
manufacture, now wholly supply the con-
sumption of the country—they are not
only superior in quality to the British
but cheaper. The principal manufac-
turers of this article are Messrs. Westcott
and Adgate, of Philadelphia; and Messrs.
Giles Richards and Co. of Boston.

Our farmers are directing their atten-
tion to dairies: And we are now furnish-
ed with large supplies of excellent Amer-
ican cheese.

The establishment of glass-houses
would prove beneficial to the under-
takers, in many situations within the U-
nited States—that a very few years will
probably place them among our most con-
siderable manufactures.

* *Worth the inquiries of the respec-
tive writers of these observations had been fur-
ther extended—as a number of manufac-
turers are carried on largely in the New-Eng-
land States, which he has not mentioned—*
In particular, Paper-Hangings were pri-
nted in this town, before they were in any other
of the continent—and we have now several
respectable manufacturers of the article at
work, viz. Messrs. Prentiss and May, Mr.
Hovey's, and Mr. Grant's.

† Wool cards have been exported from this
country to Great Britain: And our Manu-
facturers of this article have underfold the En-
glish in their own country.

‡ Prior to the year 1746, Ireland imported
glass from other countries. At length,
the Irish began to make some progress in this
manufacture; and, in 1751, they first began
to export glass.

The great and increasing consumption
of wine, brandy and bottles, in this coun-
try, should operate as a powerful motive
for encouraging the glass-manufacture
already established in some of these States,
and for promoting the speedy establish-
ment of similar works in other parts of
the Union.—The glass-manufacture on the
Patuxent, it is said, gives employment
to five hundred persons.

The printing of calicoes, cottons, and
linens, may be expected to increase in
proportion as we extend the manufac-
ture of these articles: And the mul-
lin and white calicoes imported from India,
will likewise give employment to our cas-
sico printers. Mr. John Hewson, and
Mr. Robert Taylor, both in the neigh-
bourhood of this city, are masterly work-
men in this branch: The former obtain-
ed a premium from the manufacturing
society for the best specimens of printed
goods.

In the state of Pennsylvania, there
are twenty-one powder mills, capable of
making six hundred and twenty-five tons
of powder, per annum. This is retailed
at five dollars per quarter, of 25 lbs. and
is offered for sale in larger quantities un-
der sixteen dollars per cwt. The Eng-
lish price, after deducting the bounty of
45s. is 75s. sterling; or, about sixteen
dollars and seventy-eight cents, per cwt.
Independently of the importance of this
article, as a means of national defence,
the manufacture of it in this state is
worth two hundred thousand dollars per
annum. It is said, that the largest gun-
powder works existing any where, are
those at Frankford, near Philadelphia—
now the property of Mr. Joseph J. Mil-
ler. The mill-work is constructed on the
model of Mr. Rumsey's improvement of
Barker's mill: Mr. Miller having pur-
chased a license from the patentee.

So much is done by the sugar-refin-
ery at Philadelphia, that although the me-
dium of the annual import of brown lu-
gar, into this port, is 5,092,846 lbs. the
amount of loaf sugar imported here is on-
ly 44,800 lbs. This business is also carried
on at other places in the Union.

The annual amount of molasses, im-
ported at Philadelphia, averages about
512,000 gallons; a great proportion of
which is converted into spirits, in our
distilleries: But, in the eastern states, this
manufacture is much more extensive; in-
so-much that the New-England rum is a
considerable article of the American
commerce. It is not to be expected, that
the use of ardent spirits will ever be en-
tirely dispensed with; and, therefore,
we may with success to our distilleries.

The culture and manufacture of silk
are yet in their infancy, with us. In Con-
necticut indeed, this valuable article has
obtained a respectable footing; through
the skill and perseverance of Mr. Na-
thaniel Aspinwall (who may be truly said
the promoter of the silk culture in that
state) and under the patronage of the
venerable and public spirited Dr. Stiles.
The writer of this article has observed,
with pleasure, the laudable endeavours of
Mr. Aspinwall, to promote the culture of
silk in Pennsylvania and New Jersey:
this indefatigable person has propagated
many thousand of the Italian white mul-
berry-tree, in the vicinity of this city.
And there is good reason to expect, that,
in a few years hence, the citizens of this
state will derive ample profit from their
labours. The mulberry-tree, independ-
ently of its furnishing the best food for
the silk worms—is a valuable timber for

* *From the 18th of March 1784, to the
17th of March 1785, there were imported to
Philadelphia 1,400,000 lbs. of brown sugar,
and 38 75 lbs. of loaf sugar. Of the former,
were exported 667,687 lbs.; and, of the latter,
19,800 lbs. The imports of brown sugar
to Philadelphia, from the 1st of November
1786, to the 31st of October 1787 (in-
clusive) amounted to 5,616,000 lbs.; and of
loaf sugar, but 2,392 lbs. 433 75 lbs. Of the
brown sugar were exported 1,447,100 lbs.;
69,755 lbs. of loaf sugar were exported from
the port of Boston. The progress that is
making in the manufacture of Maple sugar,
will greatly lessen the demand for foreign
sugar.*

† The New England rum exported from
Boston, in the year 1787, is estimated at
200,000 gallons.

Συγκεκριμένα ο νόμος αυτός εξακολουθούσε να επιτρέπει στους Αμερικανούς εκδότες να εκδίδουν και να χρησιμοποιούν μεταφράσεις ξένων εκδοτών, χωρίς να έχουν κανενός είδους νομικής υποχρέωσης να πληρώσουν για την πνευματική ιδιοκτησία. Μεταξύ των εκδοτικών οίκων της εποχής αυτός που ασκούσε την πρακτική αυτή σε μεγαλύτερο βαθμό από όλους τους άλλους ήταν ο Harper. Ωστόσο παρατηρήθηκε ότι οι περισσότεροι εκδότες σεβάστηκαν τους ηθικούς κανόνες του εμπορίου και τους θεσμούς της συναλλαγής, αποφεύγοντας να δίνουν στις εκδόσεις τους πανομοιότυπους τίτλους και να δημιουργούν πιστά αντίγραφα των εξωφύλλων. Βέβαια εν μέρει η αποφυγή της αντιγραφής αυτής ήταν οικονομικά συμφέρουσα, καθώς η πιστή αντιγραφή τυπωμένων εξωφύλλων σε πλάκες ήταν μια ιδιαίτερη δαπανηρή διαδικασία. Επειδή όμως ο σεβασμός αυτός δεν ήταν αρκετός ώστε να προστατέψει τα συμφέροντα των αρχικών εκδόσεων, υπήρξαν έντονες αντιδράσεις από την Βρετανική πλευρά προκειμένου ο νόμος περί της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων να επεκταθεί έξω από τα σύνορα της Αμερικής. Τις αντιδράσεις αυτές υποστήριζαν και οι Αμερικανοί συγγραφείς της εποχής καθώς θεωρούσαν ότι η εφαρμογή ενός τέτοιου νόμου θα δημιουργούσε φιλικές σχέσεις μεταξύ της τυπογραφίας των δύο χωρών και θα καθιστούσε δυνατή την δημιουργία συνεργασιών μεταξύ των εκδοτών επιτρέποντας τα έργα τους να εκδοθούν και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες αλλά κυρίως στην Βρετανία όπου μοιράζονταν κοινή γλώσσα. Τα αιτήματα αυτά οδήγησαν στην εφαρμογή μίας τροπολογίας το 1891, η οποία προστάτευε πλέον την πνευματική ιδιοκτησία των έργων που προέρχονταν από οποιαδήποτε χώρα του εξωτερικού.

3.6 Εκπαίδευση

Στον τομέα της εκπαίδευσης τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας ακολούθησαν το μοντέλο των Βρετανικών ιδρυμάτων και έτσι για άλλη μια φορά η παρουσία των κλασσικών κειμένων στο πρόγραμμα σπουδών αποτέλεσε πηγή κύρους και χρησιμοποιήθηκε ως προϊόν προβολής και διαφήμισης. Βροντερό παράδειγμα αποτελεί το πανεπιστήμιο του Harvard το οποίο πρώτο εφάρμοσε τις πρακτικές αυτές στις Ηνωμένες Πολιτείες και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό.

Ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στην σπουδή των τεχνών, ενώ λόγω του ενδιαφέροντος που υπήρχε για την αρχαία Ελλάδα και την κουλτούρα των αρχαίων Ελλήνων φαίνεται πως δημοφιλείς επιλογή επαγγελματικού προσανατολισμού μεταξύ των νέων σπουδαστών ήταν η αρχαιολογία και η ανθρωπολογία.

3.7 Ο ρόλος των περιοδικών και των εφημερίδων στις μεταφράσεις

Για την διάδοση των μεταφράσεων των κλασσικών κειμένων από τα αρχαία Ελληνικά ή τα Λατινικά στην Αγγλική γλώσσα καθοριστική ήταν η δράση των περιοδικών και εφημερίδων. Μίας και είναι κοινός αποδεκτό ότι ο μεγαλύτερος αριθμός μεταφράσεων δημοσιεύονταν για πρώτη φορά στα περιοδικά και τις εφημερίδες. Οι δημοσιεύσεις αυτές επέτρεπαν στους μεταφραστές να διακρίνουν τις προτιμήσεις του κοινού και να αποφασίσουν ποιές πρακτικές πρέπει να ακολουθήσουν. Ανάλογα λοιπόν από τις κριτικές που λαμβάνανε μια μετάφραση και

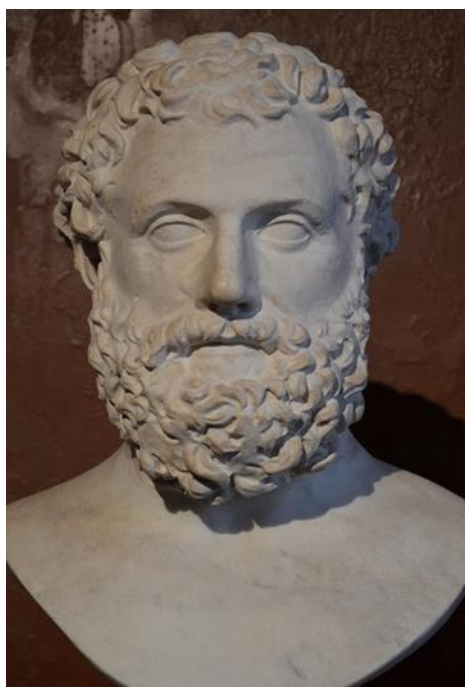
τον βαθμό της αποδοχής απο το κοινό,προχωρούσαν στην έκδοση της σε βιβλίο.Επομένως είναι ασφαλές να πούμε ότι ο μεγαλύτερος αριθμός των μεταφράσεων που εκδόθηκαν σε βιβλίο,είχαν αρχικά δημοσιευτεί σε εφημερίδες και περιοδικά.Τα περιοδικά που είχαν την ηγετική θέση στον τομέα αυτό ήταν τα λογοτεχνικά περιοδικά The Dial και το North American Review.

Αυτή η προσπάθεια μίμησης από την πλευρά της Αμερικής φαίνεται ότι ήταν επιτυχής και πλέον η λογοτεχνία που παρήγαγε η Βρετανία και η Αμερική είχε πολλές ομοιότητες και μοιράζονταν κοινά χαρακτηριστικά.Ωστόσο είναι κοινός αποδεκτό ότι η πλειοψηφία των μεταφράσεων που εκδόθηκαν ήταν ελλιπής με πολλά λάθη και απροσεξίες.

Κεφάλαιο Τέταρτο:Αισχύλος

4.1 Ο τραγικός ποιητής

Ο Αισχύλος ήταν τραγικός ποιητής και υπολογίζεται ότι γεννήθηκε 525 π.Χ η το 524 π.Χ. Θεωρείται από τους πρώτους δραματιστές της κλασικής Αθήνας ο οποίος ανέπτυξε και ανέδειξε την τότε αναδυόμενη τέχνη της τραγωδίας στον χώρο της ποίησης και του θεάτρου.Πολλοί μάλιστα τον χαρακτηρίζουν τον πατέρα της τραγωδίας.

Αισχύλος.
Ρωμαϊκό αντίγραφο του Ελληνικού
πρωτότυπου του 4ου αιώνα π.Χ.
Neus Meuseum Βερολίνo.

Η επιρροή του Αισχύλου στην τραγωδία ήταν θεμελιώδης και θεωρείται ένας μεγάλος πρωτοπόρος καθώς πριν απο αυτόν το αρχαίο Ελληνικό δράμα περιοριζονταν με έναν μόνο ηθοποιό ο οποίος ενσάρκωνε διαφορετικούς ρόλους με την χρήση κουστουμιών και μασκών και είχε την δυνατότητα να αναπτύξει διάλογο μονάχα με τον χορό.Ο Αισχύλος λοιπόν πρόσθεσε ακόμα έναν ηθοποιό με τον οποίο ο αρχικός θα αλληλεπιδρούσε.Αυτό έδωσε στο δράμα περισσότερες ευκαιρίες για διάλογο,περισσότερη ένταση και ελευθερία για την διαμόρφωση ενός πολυποίκιλου και ενδιαφέροντος σεναρίου.

Ήταν γνωστός για τα εντυπωσιακά σκηνικά που διαμόρφωνε κάνοντας χρήση όλων των διαθέσιμων οπτικών εφέ της εποχής.Ακόμα σχεδίαζε ο ίδιος τα κουστούμια που

χρησιμοποιούνταν,εκπαίδευε τον χορό στην χορογραφία και στα τραγούδια και μάλιστα όπως ήταν συνηθισμένο μεταξύ των δραματοποιών συμμετείχε ο ίδιος στις παραστάσεις.

Όμως τα εντυπωσιακά σκηνικά και κουστούμια δεν αποτελούν τον βασικό λόγο που ο Αισχύλος σήμερα χαίρει εκτίμησης και σεβασμού. Ο βασικός λόγος είναι η λογοτεχνική αξία των κειμένων του. Ο λόγος του είναι λυρικός με έντονα συναισθήματα, συνεχείς εναλλαγές θεμάτων και σενάρια που προκαλούν ίντριγκα. Κάνει εκτεταμένη χρήση επιθέτων και μεταφορών με αυστηρή γλώσσα που προσθέτει στην δραματική δράση και δημιουργεί στον θεατή πολλές και ταυτόχρονες εικόνες που αλληλεπιδρούν η μία με την άλλη.

4.2 Τα έργα

Τα έργα του Αισχύλου που είναι σήμερα γνωστά στην ανθρωπότητα μέσα από τις πηγές και τις ανασκαφές είναι τα εξής:

Πέρσαι (Persians)

Είναι το μοναδικό διασωθέν έργο μιάς τριλογίας το οποίο πιθανόν να παρουσιάστηκε το 472 π.Χ. Εκτιμάται ότι είναι η παλαιότερη σωζόμενη τραγωδία και διακρίνεται μεταξύ των Ελληνικών τραγωδιών που γράφτηκαν διότι βασίζεται σε πραγματικά ιστορικά γεγονότα που μάλιστα πιθανόν έζησε ο Αισχύλος στην Ναυμαχία της Σαλαμίνας 480 π.Χ, και όχι σε επιτεύγματα ηρώων της μυθολογίας.

Το έργο τοποθετείται στην πρωτεύουσα των Περσών και πραγματεύεται την οδύνη των Περσών όταν η βασίλισσα πληροφορείται από έναν αγγελιοφόρο για τη συντριπτική ήττα στη Σαλαμίνα. Τα αίτια της ήττας αποδίδονται στην ανδρεία των Ελλήνων αλλά και στην οργή των θεών για την ασέβεια των Περσών να προχωρήσουν εκτός των συνόρων της Ασίας. Το έργο τελειώνει με την επιστοφή του ταπεινωμένου και ηττημένου βασιλιά Ξέρξη.

Ικέτιδες (The Suppliants)

Αποτελεί το πρώτο και μοναδικό διασωθέν έργο μιάς τριλογίας του οποίου η εκτέλεση έγινε πιθανόν το 463 ή το 464 π.χ. και θεωρείται από τα πρώτα έργα του Αισχύλου λόγω της αρχαϊκής δομής της γλώσσας που χρησιμοποιείται. Ωστόσο πρόσφατα στοιχεία φέρουν αποδείξεις σύμφωνα με τις οποίες ενδέχεται η συγγραφή του έργου να έγινε στα μέσα της καριέρας του. Το έργο αυτό αποτελεί ύμνο για την δημοκρατία και τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια του γυναικείου φύλλου.

Το έργο εξιστορεί την Ικεσία των Δαναΐδων προς την πόλη του Άργους για να τους παρέχει καταφύγιο, διότι έφυγαν μαζί με τον πατέρα τους από την Αίγυπτο για να αποφύγουν τον αιμομικτικό γάμο με τα ξαδέρφια τους γιούς του βασιλιά Αιγύπτου.

Επτά επί Θήβας (Seven Against Thebes)

Είναι το τρίτο και μοναδικό διασωθέν έργο μιάς τριλογίας το οποίο παρουσιάστηκε το 467 π.Χ. Αποτελεί καινοτομία διότι το γενικό μήνυμα που θέλει να περάσει ο

Αισχύλος μέσα απο το έργο είναι ότι οι πράξεις του ανθρώπου και της πόλης γενικότερα καθορίζουν τις συνθήκες της ζωής των πολιτών και όχι η ανάμειξη των θεών,μία άποψη που τότε δεν έβρισκε σύμφωνους του περισσότερους. Με το έργο αυτό ο Αισχύλος κατέλαβε την πρώτη θέση του ποιητικού αγώνα στα Μεγάλα Διονύσια ο οποίος αγώνας έγινε κατά το πρώτο έτος της 78^{ης} Ολυμπιάδας.

Η τραγωδία βασίζεται στο μύθο του βασιλιά της Θήβας Οιδίποδα και την σύγκρουση των δύο γιών τού Ετεοκλή και Πολυνείκη.

Τα δύο αδέλφια για να αποφύγουν την αιματοχυσία αρχικά συμφώνησαν να κυβερνούν ο καθένας για ένα χρόνο εναλλάξ,όταν όμως μετά απο ένα χρόνο ο Ετεοκλής αρνήθηκε να παραδώσει τον θρόνο τότε ο Πολυνείκης μαζί με έξι ακόμα βασιλείς οργάνωσε επίθεση κατά του αδελφού του και της Θήβας.Στην μάχη αυτή τα αδέλφια αλληλοσκοτώνονται και έτσι δίνεται ένα τέλος στην βασιλική οικογένεια της Θήβας.

Ορέστεια(Oresteia)

Είναι η μόνη τριλογία μεταξύ των αρχαίων Ελληνικών τραγωδιών που έχει σωθεί ολόκληρη και παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 458 π.Χ. Στην τριλογία αυτή ο Αισχύλος προσπαθεί να περάσει το μήνυμα ότι η λύση στα αδικήματα που διαπράττονται δεν είναι το να παίρνει κανείς τον νόμο στα χέρια του και να προχωράει σε τυφλή εκδίκηση αλλά αντίθετα η λύση πρέπει να δίνεται από την πόλη-κράτος δικαίου σύμφωνα με τους νόμους και τους κανόνες που διέπει. Αποτελείται απο τις τραγωδίες Αγαμέμνων(Agamemnon),Χοηφόροι(The Libation Bearers) και Ευμένιδες(Eumenides).

Το πρώτο μέρος είναι το έργο Αγαμέμνων όπου πραγματεύεται την επιστροφή του νικηφόρου βασιλιά Αγαμέμνονα απο τον Τρωικό πόλεμο και την δολοφονία του από την οργισμένη σύζυγο του Κλυταιμνήστρα.Τα κίνητρα της φαίνεται πως ήταν η οργή για την θυσία της κόρης της Ιφιγένεια απο τον Αγαμέμνονα,ο έρωτας της για τον ερωμένο της Αίγισθο και για να σταματήσει την κατάρρα της οικογένειας του Αγαμέμνονα εξαιτίας των αμαρτιών που διέπραξε ο πατέρας του Ατρέας.

Το δεύτερο μέρος είναι το έργο Χοηφόροι και πραγματεύεται την εκδίκηση του Ορέστη γίου του Αγαμέμνονα και της Κλυταιμνήστρας.Ο ενήλικος πλέον ορέστης επιστέφει και σκοτώνει την μητέρα του και τον ερωμένο της για να εκδικηθεί για την δολοφονία του πατέρα του.

Έπειτα όμως φεύγει και προσπαθεί να βρεί καταφύγιο από τις Ερινύες η οποίες τον καταδιώκουν επειδή δολοφόνησε την ίδια του την μητέρα.

Το τρίτο και τελευταίο μέρος είναι οι Ευμένιδες.Το έργο αυτό ξεκινάει με τον Ορέστη να έχει βρεί καταφύγιο στο ναό του θεού Απόλλωνα στους Δελφούς.Όμως κατ'εντολή του Μαντείου των Δελφών ο Ορέστης αποφασίζει να πάει στην πόλη

Αθήνα για να δικαστεί για τα εγκλήματα του.

Την δίκη οργανώνει η θεά Αθηνά με τους πολίτες της πόλης να αποτελούν τους ενόρκους και τις Ερινύες τους κατηγορούς. Η αθώωση του Ορέστη προκαλεί την οργή των Ερινύων και αποφασίζουν να ρίξουν την οργή τους στην πόλη της Αθήνας, ωστόσο παρεμβαίνει η θεά Αθηνά και τις πείθει ξεχάσουν την οργή τους και αντ' αυτού να μείνουν στην πόλη σαν καλές θεότητες και προστάτιδες, εξού και ο τίτλος Ευμένιδες.

Προμηθεύς Δεσμώτης (Prometheus Bound)

Το έργο αυτό είναι αμφιλεγόμενο καθώς είναι άγνωστη χρονολογικά η πρώτη εμφάνιση του όπως επίσης και η ταυτότητα του συγγραφέα του. Ωστόσο η πλειονότητα της ακαδημαϊκής κοινότητας το αποδίδει στον Αισχύλο.

Το έργο πραγματεύεται τα βασανιστήρια που υπομένει ο θεός Προμηθέας δεμένος σε βράχο καθώς προκάλεσε την οργή του πατέρα των θεών Δία, επειδή παρά τις εντολές του ο Προμηθέας παρέδωσε το δώρο της φωτιάς στον άνθρωπο.

Στο έργο τον επισκέπτεται ο θεός Ωκεανός, η Ηώ και ο θεός Ερμής ο οποίοι απαιτούν να τους αποκαλύψει το μυστικό που μπορεί να απειλήσει τον πανίσχυρο Δία, όμως ο Προμηθέας αρνείται να το μαρτυρήσει και μεταφέρει στον κάτω κόσμο για περαιτέρω ανάκριση.

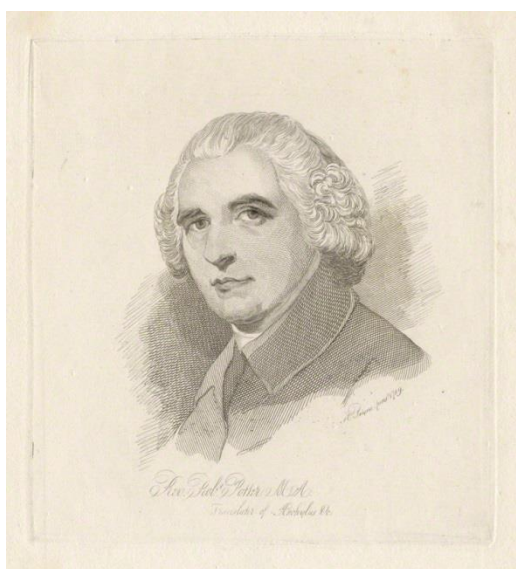
Στην τραγωδία αυτή ο Δίας παρουσιάζεται ως τύραννος στον οποίο όμως ο Προμηθέας αντιστέκεται. Γι' αυτό το λόγο λοιπόν ο Προμηθέας χαρακτήρηκε στο μυαλό των Ελλήνων για πολλούς αιώνες ως σύμβολο ανυποταγής και περιφρόνησης κατά του οποιουδήποτε καθεστώτος τυραννίας

4.3 Ιστορική αναδρομή μεταφράσεων των έργων του Αισχύλου

Το αρχαίο Ελληνικό δράμα και τραγωδία φαίνεται πως κέντριζε το ενδιαφέρον των μεταφραστών περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνεται από το ότι ο μεγαλύτερος αριθμός των εκδόσεων που γινόντουσαν είχαν τέτοιου είδους περιεχόμενο. Οι μεγάλοι πρωταγωνιστές ήταν τα κείμενα του Σοφοκλή, Αισχύλου, Ευριπίδη και Αριστοφάνη με τις μεταφράσεις των έργων τους να κατακλίζουν την αγορά.

Η πρόσβαση στο πλήρες φάσμα των υφιστάμενων αρχαίων Ελληνικών κειμένων μεταφρασμένων στην Αγγλική γλώσσα φαίνεται πως γίνεται δυνατή στο πρώτο μισό του 18^{ου} αιώνα. Αφού τότε κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά οι ολοκληρωμένες μεταφράσεις όλων των έργων του Σοφοκλή, Αισχύλου και Ευριπίδη. Οι μεταφράσεις αυτές υλοποιήθηκαν για τον Σοφοκλή από τον Thomas Francklin το 1758-1759, για τον Αισχύλο από τον Robert Potter το 1777 και για τον Ευριπίδη από τον Michael Wodhull το 1782. Οι μεταφράσεις που δημιούργησαν οι τρεις αυτοί

πρωτοπόροι κατείχαν την πρώτη θέση στην προτίμηση του κοινού και της ακαδημαϊκής κοινότητας για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να έχουν να αντιμετωπίσουν ιδιαίτερες προκλήσεις έως και τις πρώτες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα. Μάλιστα το 1809 κυκλοφόρησε η έκδοση The Greek Tragic Theatre αποτελούμενη από πέντε τόμους, η οποία στο περιεχόμενο της συγκέντρωνε τις μεταφράσεις των τριών πρωτοπόρων. Αξίζει να σημειωθεί ότι η κυκλοφορία της πρώτης μετάφρασης των έργων του Αριστοφάνη άργησε κατά πενήντα χρόνια συγκριτικά με τους προηγούμενους και έγινε το 1837 από τον C.A Wheelwright.

Robert Potter
©National Portrait Gallery, London

Φυσικά οι μεταφράσεις για τον Αισχύλο δεν σταμάτησαν στον Robert Potter του οποίου η μετάφραση εξακολουθούσε να τυπώνεται έως και τις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Μπορεί ο Potter να ήταν αυτός που κυκλοφόρησε την πρώτη ολοκληρωμένη μετάφραση των έργων του Αισχύλου αλλά δεν ήταν αυτός που κυκλοφόρησε την πρώτη μετάφραση έργου του ποιητή γενικά, καθώς σε αυτό το κομμάτι έρχεται δεύτερος. Την πρωτιά αυτή την κατέχει ο Thomas Morell του οποίου η μετάφραση

Prometheus in Chains κυκλοφόρησε το 1773 στο Λονδίνο από τις εκδόσεις T. Longman. Φαίνεται ότι μεταξύ των έργων

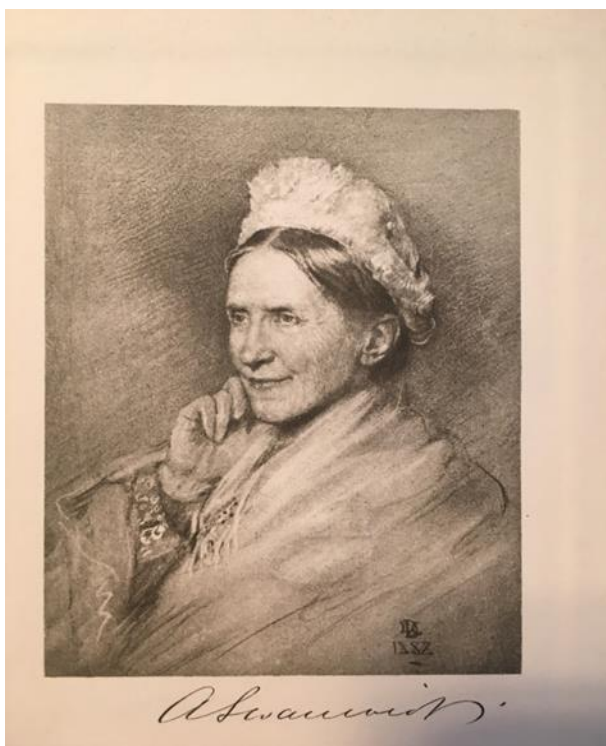
του ποιητή μεγαλύτερη δημοτικότητα και μεγαλύτερη προτίμηση από κοινό και μεταφραστές είχε ο Προμηθεύς ο Δεσμώτης και ο Αγαμέμνων.

Ο Αισχύλος αποτέλεσε σημαντική πηγή έμπνευσης και έκφρασης για τους Ρομαντικούς ποιητές η οποίοι των θεωρούσαν εικονικό σύμβολο της φιλανθρωπείας, της ελπίδας και των προκλήσεων. Από την απέναντι πλευρά στο χώρο της τέχνης και της λογοτεχνίας εκφράστηκαν διάφορες απόψεις, υποστηρίζοντας ότι στα έργα του ποιητή υπάρχει εκτεταμένη βία.

Ο Αισχύλος προσέλκυσε και κάποιες σημαντικές γυναίκες μεταφράστριες. Η πρώτη μετάφραση που έγινε από θυληκού γένους ήταν το 1833 από την νέα τότε Elizabeth Barrett Browning και το έργο που επέλεξε ήταν ο Προμηθεύς ο Δεσμωτής (Prometheus Bound). Δυστυχώς το εγχείρημα αυτό δεν είχε θετική ανταπόκριση και δέχθηκε περιφρόνηση και αρνητική κριτική. Το γεγονός αυτό οδήγησε την μεταφράστρια να κάνει ακόμα μια προσπάθεια και έτσι λοιπόν προχώρησε στην απαραίτητες διορθώσεις και το 1850 κυκλοφόρησε μια πιο

φρέσκια έκδοση η οποία μάλιστα απέσπασε θετικές κριτικές,ιδιαίτερα απο τους ρομαντικούς της εποχής.

Τα έργα του Αισχύλου αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και για την γνωστή Anna

Anna Swanwick in 1888. Frontis to M.L. Bruce, Anna Swanwick (London: T. Fisher Unwin, 1903)

Swanwick η οποία δημοσίευσε το 1865 μια πετυχημένη μετάφραση για κριτικούς και κοινό της Ορέστειας. Η επιτυχία αυτή την ώθησε στη δημιουργία μίας ολοκληρωμένης μεταφράσεις όλων των υπαρχόντων έργων του ποιητή, η οποία μάλιστα στέφθηκε υπό την ίδια επιτυχία. Η επιτυχία και η δημοτικότητα αυτών των μεταφράσεων αποτέλεσαν πηγή κύρους και φήμης για την Swanwick. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την γνωστή φεμινιστική δράση της συγγραφέως συνέβαλλαν στο να τεθούν ισχυρά θεμέλια για την θετική ανταπόκριση και αποδοχή της κοινής γνώμης και της ακαδημαϊκής κοινότητας σχετικά με το δικαίωμα των γυναικών στην

μόρφωση και την εκπαίδευση, ακόμα και στην προσπάθεια επιδίωξης μιας ακαδημαϊκής καριέρας.

Το 1880 στο Εδιμβούργο πραγματοποιήθηκε μια παράσταση η οποία θα αποτελέσει την πρώτη παραγωγή πλήρους μήκους του έργου Αγαμέμνων στην Αγγλική γλώσσα, την οποία είχε το προνόμιο να παρακολουθήσει επιλεγμένο κοινό που ήταν μάλιστα περιορισμένο αριθμητικά. Η παραγωγή ήταν του καθηγητή Fleeming Jenkin και την μετάφραση ανέλαβε ο Lewis Campbell καθηγητής Ελληνικών του πανεπιστημίου St Andrews, με την μετάφραση του να χαρακτηρίζεται δυσνόητη. Παρόλου που η παράσταση στο Εδιμβούργο ήταν η πρώτη παραγωγή του Αγαμέμνων στα Αγγλικά, η παραγωγή με την μεγαλύτερη ιστορική σημασία για το κλασικό θέατρο της Αγγλίας είναι αυτή του έργου Αγαμέμνων που έγινε λίγο αργότερα το ίδιο έτος στο Balliol College της Οξφόρδης. Το παράδοξο είναι ότι η παραγωγή αυτή δεν έγινε στην Αγγλική γλώσσα αλλά στα αρχαία Ελληνικά. Ο λόγος λοιπόν που μπορεί να πεί κανείς ότι η παράσταση αυτή έχει ιστορική αξία, είναι διότι η επιτυχία της προκάλεσε την δημιουργία ενός νέου κύματος μεταφράσεων

του Αγεμέμνων, καθώς μέχρι τα πρώτα χρόνια 1880 είχαν ήδη αναδειχθεί 28 μεταφρασμένες εκδόσεις με πολλές ακόμη να βρίσκονται στα σκαριά.

Οι μεταφράσεις πλέον αποτελούσαν σημαντικότατο εργαλείο για το θέατρο και θα μπορούσε να πεί κανείς ότι είχε δημιουργηθεί μία άμεση σύνδεση. Όμως το θέατρο δεν ήταν η μόνη τέχνη που είχε επαφή, διότι όπως φαίνεται οι μεταφράσεις βοήθησαν σημαντικά και τον κλάδο των εικαστικών τεχνών, καθώς ήταν πλέον απαραίτητο συστατικό για την εμπορικότητα των εκδόσεων να υπάρχουν πλούσιες και εντυπωσιακές εικονογραφίες ως διακοσμητικό στοιχείο στις μεταφρασμένες εκδόσεις. Κλασσικό παράδειγμα αποτελεί η πλήρης μετάφραση της τριλογίας Ορέστεια το 1900 από τον καθηγητή κλασσικής λογοτεχνίας του King's College του Λονδίνου George Warr. Αρχικά ανέλαβε την μετάφραση της Ορέστειας στα Αγγλικά, μία παράσταση που έλαβε χώρα στο Prince's Hall στο Piccadilly της Αγγλίας και είχε τίτλο The Story of Oreste's. Παρά το γεγονός ότι η μετάφραση του ήταν ιδιαίτερα συνοπτική, η παράσταση στέφθηκε με επιτυχία και αυτό τον ενθάρρυνε να προχωρήσει στην έκδοση του 1900, μία έκδοση με μία εισαγωγή κατατοπιστικότερη και πλούσια σε πληροφορίες σε συνδυασμό με τις αξιοθαύμαστες εικονογραφίες, κάλυψε τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των μορφωμένων που ήταν γνώστες του Αισχύλου και της πολιτισμικής ιστορίας και παιδείας της αρχαίας Ελλάδας αλλά και αυτών που μόλις είχαν εντρυφήσει στους θουσαυρούς των κλασσικών συγγραφέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: Κατάλογος Μεταφράσεων

❖ Τίτλος: Prometheus in chains, Translated from the Greek of Aeschylus Μετάφραση: Thomas Morell Έτος έκδοσης: 1773 Τόπος έκδοσης: London Εκδότης: Villanova University, Favley Memorial Library
❖ Τίτλος: The plays of Aeschylus Μετάφραση: Robbert Potter Έτος έκδοσης: 1777 Τόπος έκδοσης: Norwich Εκδότης: J. Crouse
❖ Τίτλος: THE AGAMEMNON OF AESCHYLUS Μετάφραση: John Symmons Έτος έκδοσης: 1824 Τόπος έκδοσης: London Εκδότης: Taylor & Hessey
❖ Τίτλος: Prometheus Bound Μετάφραση: Elizabeth Barret Browning Έτος έκδοσης: 1833 Τόπος έκδοσης: London Εκδότης: A. J. Valpy Τίτλος: Prometheus Bound, and Other Poems: Including Sonnets from the Portuguese Μετάφραση: Elizabeth Barret Browning Έτος έκδοσης: 1851 Τόπος έκδοσης: New York, Boston Εκδότης: J. H. Francis

❖ Τίτλος:THE PROMETHEUS BOUND Μετάφραση:Henry David Thoreau Έτος έκδοσης:1843 Τόπος έκδοσης:United States Εκδότης:The Dial,American Magazine
❖ Τίτλος:THE AGAMEMNON OF AESCHYLUS Μετάφραση: John Conington Έτος έκδοσης:1848 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: John W.Parker Τίτλος:THE CHOEPHOROΕ OF AESCHYLUS Μετάφραση: John Conington Έτος έκδοσης:1857 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: John W.Parker and Son
❖ Τίτλος:THE TRAGEDIES OF AESCHYLUS:LITERALLY TRANSLATED Μετάφραση:Theodore Alois Buckley Έτος έκδοσης:1849 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: H. G. Bohn
❖ Τίτλος:THE LYRIC DRAMAS OF AESCHYLUS Μετάφραση: John Stuart Blackie Έτος έκδοσης:1850 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: J.W. Parker
❖ Τίτλος:AESCHYLUS:translated into English prose Μετάφραση:Paley Frederick Έτος έκδοσης:1864 Τόπος έκδοσης:Cambridge Εκδότης:Deighton Bell

❖ Τίτλος:Oresteia Μετάφραση:Anna Swanwick Έτος έκδοσης:1865 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Bell & Daldy Τίτλος: The dramas of Aeschylus Μετάφραση: Anna Swanwick Έτος έκδοσης:1873 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Bell & Daldy
❖ Τίτλος:The Prometheus Bound of Aeschylus Μετάφραση:Augusta Webster Επεξεργάστηκε από:Thomas Webster Έτος έκδοσης:1866 Τόπος έκδοσης:London & Cambridge Εκδότης:Macmillan & Co
❖ Τίτλος: THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS Μετάφραση: C.B. Cayley Έτος έκδοσης:1867 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: John Camden Hotten
❖ Τίτλος:THE TRAGEDIES OF AESCHYLUS Μετάφραση:Edward Hayes Plumptre Έτος έκδοσης:1868 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Strahan & CO
❖ Τίτλος:A TRAGEDY TAKEN FOR AESCHYLUS Μετάφραση:Edward FitzGerald Έτος έκδοσης:1876 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Bernanrd Quaritch

❖ Τίτλος:The Agamemnon of Aeschylus Μετάφραση:Robert Browning Έτος έκδοσης:1877 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Smith Elder & Co
❖ Τίτλος:THE AGAMEMNON OF AESCHYLUS Μετάφραση:Benjamin Hall Kennedy Έτος έκδοσης:1878 Τόπος έκδοσης: Cambridge Εκδότης: Cambridge University Press
❖ Τίτλος: The house of Atreus Μετάφραση: E.D.A Morshead Έτος έκδοσης:1881 Τόπος έκδοσης:Lodon Εκδότης:Kegan Paul Τίτλος:The Suppliant Maidens of Aeschylus Μετάφραση: E.D.A Morshead Έτος έκδοσης:1883 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Kegan Paul,Trench and CO Τίτλος: The suppliant maidens, The Persians, The seven against Thebes, The Prometheus bound. Μετάφραση: E.D.A Morshead Έτος έκδοσης:1908 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Macmillan and CO
❖ Τίτλος:AGAMEMNON OF AESCHYLUS Μετάφραση:Lewis CampBell Έτος έκδοσης:1880 Τόπος έκδοσης: Edinburgh Παραγωγός:Fleeming Jenkin

Τίτλος:THE SEVEN PLAYS OF AESCHYLUS IN ENGLISH VERSE Μετάφραση:Lewis CampBell Έτος έκδοσης:1890 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Messrs. Kegan Paul and CO
❖ Τίτλος:THE VOYAGE OF THE PHOAEANS AND OTHER POEMS WITH THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS DONE INTO ENGLISH VERSE Μετάφραση:Edward Henry Pember Έτος έκδοσης:1895 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Chiswick Press
❖ Τίτλος:THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS Μετάφραση:Paul Elmer More Έτος έκδοσης:1899 Τόπος έκδοσης:New York,Boston Εκδότης: Houghton Mifflin and Company
❖ Τίτλος:THE SUPPLIANTS OF AESCHYLUS Μετάφραση:Walter George Headlam Έτος έκδοσης:1900 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:George Bell & Sons Τίτλος: The Plays of Aeschylus Μετάφραση: Walter George Headlam Έτος έκδοσης:1904 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: George Bell & Sons
❖ Τίτλος: THE ORESTEIA OF AESCHYLLUS TRANSLATED AND EXPLAINED BY GEORGE C.W WARR Μετάφραση:George Warr Έτος έκδοσης:1900 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:George Allen

❖ Τίτλος:THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS RENDERED INTO ENGLISH VERSE Μετάφραση:Edwyn Bevan Έτος έκδοσης:1902 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:David Nutt
❖ Τίτλος:THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS Μετάφραση:Janet Case Έτος έκδοσης:1905 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: J. M. Dent and Company
❖ Τίτλος:AESCHYLUS PART 1 Μετάφραση: Arthur S.Way Έτος έκδοσης:1906 Τόπος έκδοσης:London/New York Εκδότης:Macmillan&CO/The Macmillan Company Τίτλος: AESCHYLUS PART 2 Μετάφραση: Arthur S.Way Έτος έκδοσης:1907 Τόπος έκδοσης: London/New York Εκδότης: Macmillan&CO/The Macmillan Company Τίτλος: AESCHYLUS PART 3 Μετάφραση: Arthur S.Way Έτος έκδοσης:1908 Τόπος έκδοσης: London/New York Εκδότης: Macmillan&CO/The Macmillan Company
❖ Τίτλος:PROMETHEUS BOUND Μετάφραση: Robert Whitelaw Έτος έκδοσης:1907 Τόπος έκδοσης: Oxford Εκδότης: BY:Clarendon Press

❖	Τίτλος: AESCHYLUS PLAYS: Translation from a revised text by Walter Headlam & C.E.S Headlam Μετάφραση: C. E. S. Headlam Έτος έκδοσης: 1909 Τόπος έκδοσης: London Εκδότης: George Bell & Sons
❖	Τίτλος: THE SEVEN AGAINST THEBES OF AESCHYLUS Μετάφραση: Edwyn Bevan Έτος έκδοσης: 1912 Τόπος έκδοσης: London and EdinBurgh Εκδότης: Thomas Nelson and Sons
❖	Τίτλος: THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS Μετάφραση: Marion Clyde Wier Έτος έκδοσης: 1916 Τόπος έκδοσης: New York Εκδότης: Century Company
❖	Τίτλος: AGAMEMNON OF AESCHYLUS Μετάφραση: Rushworth Kennard Davis Έτος έκδοσης: 1919 Τόπος έκδοσης: Oxford Εκδότης: B.H. Blackwell
❖	Τίτλος: THE AGAMEMNON OF AESCHYLUS TRANSLATED FROM THE GREEK TEXT OF SIDGWICK Μετάφραση: Marion Clyde Wier Έτος έκδοσης: 1920 Τόπος έκδοσης: Michigan: Ann Arbor Εκδότης: C. W. Graham
❖	Τίτλος: THE ORESTEIA OF AESCHYLUS: THE GREEK TEXT AS ARRANGED FOR PERFORMANCE AT CAMBRIDGE Μετάφραση: Robert C. Trevelyan Έτος έκδοσης: 1920 Τόπος έκδοσης: Cambridge Εκδότης: Cambridge University Press

❖ Τίτλος:THE AGAMEMNON:translated into English rhyming verse
with explanatory notes

Μετάφραση:Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1920

Τόπος έκδοσης:Lodon

Εκδότης:George Allen and Unwin

Τίτλος:THE CHOEPHOROΕ,LIBETION BEARERS:translated into
English rhyming verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1923

Τόπος έκδοσης:Lodon

Εκδότης: George Allen and Unwin

Τίτλος:THE EUMENIDES(THE FURIES) OF AESCHYLUS:translated
into rhyming verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1925

Τόπος έκδοσης:Lodon

Εκδότης: George Allen and Unwin

Τίτλος:THE ORESTEIA:translated into English rhyming verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1928

Τόπος έκδοσης:Lodon

Εκδότης: George Allen and Unwin

Τίτλος:THE SUPPLIANT WOMEN:translated into English rhyming
verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1930

Τόπος έκδοσης:London

Εκδότης: George Allen and Unwin

Τίτλος:THE SEVEN AGAINST THEBES:translated into English
rhyming verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1935

Τόπος έκδοσης:London

Εκδότης: George Allen and Unwin

Τίτλος:THE PERSIANS:translated into English rhyming verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1939

Τόπος έκδοσης:London

Εκδότης: George Allen and Unwin

Τίτλος:THE COMPLETE PLAYS OF AESCHYLUS:translated into English rhyming verse

Μετάφραση: Gilbert Murray

Έτος έκδοσης:1952

Τόπος έκδοσης:London

Εκδότης:Allen and Unwin

❖ Τίτλος:THE FOUR PLAYS OF AESCHYLUS RENDEED INTO ENGLISH VERSE

Μετάφραση: Geoffrey Montague Cookson

Έτος έκδοσης:1922

Τόπος έκδοσης:Oxford

Εκδότης: Basil Blackwell

❖ Τίτλος:AESCHYLUS WITH AN ENGLISH TRANSLATION BY HERBERT WEIR SMYTH

Τίτλος:Volume 1 The suppliant maidens,The Persians,Prometheus Bound,The seven against Thebes

Μετάφραση:Herbert Weir Smyth

Έτος έκδοσης:1922

Τόπος έκδοσης:London/New York

Εκδότης:William Heinemann/G.P Putman's Sons

Τίτλος:AGAMEMNON:Volume 2.The liberation bearers.Eumenides.Fragments

Μετάφραση: Herbert Weir Smyth

Έτος έκδοσης:1926

Τόπος έκδοσης:London/New York

Εκδότης:William Heinemann/G.P Putman's Sons

❖ Τίτλος:AGAMEMNON CHOEPHORI EUMENIDES Μετάφραση:Cookston G.M.son Έτος έκδοσης:1924 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Chapman and Hall
❖ Τίτλος:PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS:a metrical version Μετάφραση:Clarence W.Mendell Έτος έκδοσης:1926 Τόπος έκδοσης:New Haven,Connecticut Εκδότης:Yale University Press
❖ Τίτλος:PROMETHEUS BOUND Μετάφραση:George Thomson Έτος έκδοσης:1932 Τόπος έκδοσης:Cambridge Εκδότης:Cambridge University Press Τίτλος:THE ORESTEIA OF AESCHYLUS:Bilingual edition Μετάφραση:George Thomson Έτος έκδοσης:1938 Τόπος έκδοσης:Cambridge Εκδότης:Cambridge Univeristy Press
❖ Τίτλος:THE AGAMEMNON OF AESCHYLUS Μετάφραση:Louis MacNeice Έτος έκδοσης:1936 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Faber&Faber
❖ Τίτλος:THREE GREEK PLAYS Μετάφραση:Edith Hamilton Έτος έκδοσης:1937 Τόπος έκδοσης:New York Εκδότης: W. W. Norton & Company

❖ Τίτλος: THE ORESTEIA OF AESCHYLUS Μετάφραση: George Derwent Thomson, Walter George Headlam Έτος έκδοσης: 1938 Τόπος έκδοσης: Cambridge Εκδότης: Cambridge University Press
❖ Τίτλος: THE COMPLETE GREEK DRAMA Μετάφραση: Whitney J Oates and Eugene O'Neil Jr Έτος έκδοσης: 1938 Τόπος έκδοσης: New York Εκδότης: Random House
❖ Τίτλος: PROMETHEUS BOUND Μετάφραση: Richmond Lattimore Έτος έκδοσης: 1942 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: The University of Chicago Press Τίτλος: GREEK PLAYS IN MODERN TRANSLATION: Agamemnon Μετάφραση: Richmond Lattimore Έτος έκδοσης: 1947 Τόπος έκδοσης: New York Εκδότης: Dial Press
❖ Τίτλος: THREE GREEK TRAGEDIES Μετάφραση: David Grene Έτος έκδοσης: 1942 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: University of Chicago Press Τίτλος: THE COMPLETE GREEK TRAGEDIES VOLUME 1 Μετάφραση: David Grene Έτος έκδοσης: 1953 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: University of Chicago Press

Τίτλος: THE COMPLETE GREEK TRAGEDIES VOLUME 2 Μετάφραση: David Grene Έτος έκδοσης: 1956 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: University of Chicago Press
❖ Τίτλος: GREEK PLAYS IN MODERN TRANSLATION Μετάφραση: Dudley Fitts Έτος έκδοσης: 1947 Τόπος έκδοσης: New York Εκδότης: Dial Press
❖ Τίτλος: THE GREEK TRAGEDIES IN TRANSLATION Μετάφραση: David Grene Έτος έκδοσης: 1949 Τόπος έκδοσης: Chicago, Illinois Εκδότης: The University of Chicago Press Τίτλος: THE ORESTEIA: with an introduction by the translators and by Nicholas Rudall Μετάφραση: David Grene, Wendy Doniger O'Flaherty Έτος έκδοσης: 1989 Τόπος έκδοσης: Chicago, Illinois Εκδότης: The University of Chicago Press
❖ Τίτλος: THE CRUCIFIXION OF INTELLECTUAL MAN: incorporating a fresh translation into a English verse of the Prometheus bound of Aeschylus Μετάφραση: E.A Havelock Έτος έκδοσης: 1950 Τόπος έκδοσης: Boston Εκδότης: Beacon Press Τίτλος: PROMETHEUS BOUND: with a translation of Aeschylus Prometheus bound Μετάφραση: E.A Havelock Έτος έκδοσης: 1968 Τόπος έκδοσης: Seattle Εκδότης: University of Washington Press

❖ Τίτλος: ORESTEIA Μετάφραση: Richmond Lattimore Έτος έκδοσης: 1953 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: The University of Chicago Press Τίτλος: THE SUPPLIANT MAIDENS, THE PERSIANS, SEVEN AGAINST THEBES Μετάφραση: Richmond Lattimore Έτος έκδοσης: 1956 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: The University of Chicago Press
❖ Τίτλος: GREEK DRAMA FOR EVERYMAN Μετάφραση: F.L. Lucas Έτος έκδοσης: 1954 Τόπος έκδοσης: London Εκδότης: J.M Dent & Sons
❖ Τίτλος: THE ORESTEIA OF AESCHYLUS: An Acting Version Μετάφραση: Robert A. Johnston Έτος έκδοσης: 1955 Τόπος έκδοσης: Boston, Massachusetts Εκδότης: Christopher Publishing House
❖ Τίτλος: Aeschylus 2 Μετάφραση: S. G. Benardete, David Grene Έτος έκδοσης: 1956 Τόπος έκδοσης: Chicago Εκδότης: University of Chicago Press
❖ Τίτλος: THE ORESTEIAN TRILOGY: Agamemnon, The Choephoroi, The Eumenides Μετάφραση: Philip Vellacott Έτος έκδοσης: 1959 Τόπος έκδοσης: London, Harmondsworth Εκδότης: Hazell, Watson and Viney

Τίτλος:PROMETHEUS BOUND:The suppliant,Seven against Thebes,The Persians Μετάφραση: Philip Vellacott Έτος έκδοσης:1961 Τόπος έκδοσης: London,Harmondsworth Εκδότης: Hazell, Watson and Viney
❖ Τίτλος:PROMETHEUS BOUND DERIVED FROM AESCHYLUS Μετάφραση:Robert Lowell Έτος έκδοσης:1969 Τόπος έκδοσης:Lodon Εκδότης:Farrar,Staus & Giroux
❖ Τίτλος:THE PERSIANS:by Aeschylus Μετάφραση:Anthony J Podlecki Έτος έκδοσης:1970 Τόπος έκδοσης: Englewood Cliffs, New Jersey Εκδότης: Prentice Hall
❖ Τίτλος: THE SEVEN AGAISNT THEBES:A translation with commentary by Christopher M. Μετάφραση: Christopher M. Dawson Έτος έκδοσης:1970 Τόπος έκδοσης: New Jersey Εκδότης:Prentice Hall
❖ Τίτλος:THE SUPPLANTS:Bilingual edition Μετάφραση: Johansen Friis Έτος έκδοσης:1970 Τόπος έκδοσης: Copenhagen Εκδότης: Gyldendal
❖ Τίτλος:AESCHYLUS ORESTEIA Μετάφραση:Hugh Lloyd-Jones, Έτος έκδοσης:1970 Τόπος έκδοσης: Englewood Cliffs στην πολιτεια του New Jersey USA Εκδότης: Prentice-Hall

❖ Τίτλος:SEVEN AGAINST THEBES:With an introduction Μετάφραση:Helen H. Bacon and Anthony Hecht Έτος έκδοσης:1973 Τόπος έκδοσης:Oxford Εκδότης:Oxford University Press
❖ Τίτλος:THE PROMETHEUS BOUND OF AESCHYLUS Μετάφραση:Rex Warner Έτος έκδοσης:1974 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Bodley Head
❖ Τίτλος: THE ORESTEIA Μετάφραση:Robert Fagles Έτος έκδοσης:1975 Τόπος έκδοσης:New York Εκδότης:Viking Press Τίτλος:THE ORESTEIA Μετάφραση: Robert Fagles Έτος έκδοσης:1976 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Wildwood house
❖ Τίτλος:SUPPLIANTS:With an introduction Μετάφραση:Lembke Janet Έτος έκδοσης:1975 Τόπος έκδοσης: Oxford,New York Εκδότης: Oxford University Press
❖ Τίτλος: PROMETHEUS BOUND Μετάφραση: James Scully and C.John Herrington Έτος έκδοσης:1975 Τόπος έκδοσης:Oxford Εκδότης:Oxford University Press

❖ Τίτλος:AESCHYLUS ORESTEIA:A theatre version Μετάφραση:Rush Rehm Έτος έκδοσης:1978 Τόπος έκδοσης:Melbourne Εκδότης: Hawthorne Press
❖ Τίτλος:THE ORESTEIA OF AESCHYLUS Μετάφραση: Robert Lowell Έτος έκδοσης:1978 Τόπος έκδοσης:New York Εκδότης: Farrar,Staus & Giroux
❖ Τίτλος:THE SERPENT SON:Aeschylus Oresteia Μετάφραση:Frederic Raphael,Kenneth McLeish Έτος έκδοσης:1979 Τόπος έκδοσης:Cambridge Εκδότης: Cambridge University Press Τίτλος: AESCHYLUS PLAYS I: Persians, Prometheus Bound, Suppliants, Seven Against Thebes. Μετάφραση: Frederic Raphael,Kenneth McLeish Έτος έκδοσης:1991 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Methuen Drama Τίτλος: AESCHYLUS PLAYS II: The Oresteia; Agamemnon; The Libation-bearers; The Eumenides. Μετάφραση: Frederic Raphael,Kenneth McLeish Έτος έκδοσης:1992 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης: Methuen Drama
❖ Τίτλος: THE SUPPLIANTS IN THE TENTH MUSE:Classical drama in translation Μετάφραση:Caldwell Richard Επεξεργάστηκε από: Charles Dioria Έτος έκδοσης:1980 Τόπος έκδοσης:Chicago/Athens Εκδότης: Swallow Press/Hhio University Press

❖ Τίτλος:PROMETHEUS BOUND IN THE TENTH MUSE:classical Drama in translation Μετάφραση:Emily Hilburn Επεξεργάστηκε από: Charles Doria Έτος έκδοσης:1980 Τόπος έκδοσης:Chicago/ Athens Εκδότης: Swallow Press/Ohio University Press
❖ Τίτλος:PERSIANS Μετάφραση:Janet Lembke and C.J. Herington Έτος έκδοσης:1981 Τόπος έκδοσης: Oxford,New York Εκδότης: Oxford University Press
❖ Τίτλος:THE ORESTEIA Μετάφραση: Tony Harrison Έτος έκδοσης:1981 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:National Theatre Company Τίτλος:THE ORESTEIA Μετάφραση:Tony Harrison Έτος έκδοσης:1981 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Rex Collings
❖ Τίτλος:SEIZE THE FIRE:A version of Aeschylus Prometheus Bound Μετάφραση:Tom Paulin Έτος έκδοσης:1990 Τόπος έκδοσης:Lodon Εκδότης: Faber & Faber

❖	Τίτλος:AESCHYLUS:The Suppliants Μετάφραση:Peter Burian Έτος έκδοσης:1991 Τόπος έκδοσης: Princeton Εκδότης:Princeton University Press Τίτλος:THE SUPPLIANTS:With an introduction Μετάφραση:Peter Burian Έτος έκδοσης:1991 Τόπος έκδοσης: Princeton Εκδότης: Princeton University Press
❖	Τίτλος:THE COMPLETE GREEK TRAGEDIES OF AESCHYLUS Μετάφραση:David Grene and Richmond Lattimore Έτος έκδοσης:1992 Τόπος έκδοσης:Chicago Εκδότης:Chicago University Press
❖	Τίτλος:THE ORESTEIA Μετάφραση:Ewans Michael Έτος έκδοσης:1995 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Dent and Rutland Τίτλος:SUPPLIANTS AND OTHER DRAMAS Μετάφραση:Ewans Michael Έτος έκδοσης:1996 Τόπος έκδοσης:London Εκδότης:Dent and Rutland
❖	Τίτλος:AESCHYLUS:Persians Μετάφραση: Edith Hall Έτος έκδοσης:1996 Τόπος έκδοσης:Wiltshire Εκδότης: Aris & Phillips Classical Texts

❖ Τίτλος:SEVEN AGAINST THEBES Μετάφραση: Robert Emmet Meagher Έτος έκδοσης:1996 Τόπος έκδοσης: Wanconda,Illinois Εκδότης: Bolchazy Carducci
❖ Τίτλος:AESCHYLEAN TRAGEDY Μετάφραση:Alan Sommerstein Έτος έκδοσης:1996 Τόπος έκδοσης:Bari,Italia Εκδότης:Levante
❖ Τίτλος:ORESTEIA Μετάφραση:Peter Meineck Έτος έκδοσης:1998 Τόπος έκδοσης: Indianapolis,Cambridge Εκδότης: Hackett Publishing
❖ Τίτλος:AGAMEMNON:A play of Aeschylus Μετάφραση: Howard Rubenstein Έτος έκδοσης:1998 Εκδότης: Granite Hills Press
❖ Τίτλος:ORESTEIA Μετάφραση: Ted Hughes Έτος έκδοσης:1999 Τόπος έκδοσης:London/New York Εκδότης:Faber&Faber/Straus&Giroux
❖ Τίτλος:THE GREEK PLAYS Μετάφραση:Ellen McLaughlin Έτος έκδοσης:2004 Τόπος έκδοσης: Theatre Communications Group Εκδότης:New York

❖ Τίτλος:AGAMEMNON:Oresteia 1
Μετάφραση:George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2005
Εκδότης:Bacchicstage

Τίτλος:CHOEPHORI:Oresteia 2
Μετάφραση: George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2005
Εκδότης: Bacchicstage

Τίτλος:EUMENIDES:Oresteia 3
Μετάφραση: George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2007
Εκδότης: Bacchicstage

Τίτλος:PROMETHEUS BOUND
Μετάφραση: George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2006
Εκδότης: Bacchicstage

Τίτλος:THE PERSIANS
Μετάφραση: George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2009
Εκδότης: Bacchicstage

Τίτλος:SUPPLIANT MAIDENS
Μετάφραση: George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2009
Εκδότης: Bacchicstage

Τίτλος:THE SEVEN AGAINST THEBES
Μετάφραση: George Theodoridis
Έτος έκδοσης:2010
Εκδότης: Bacchicstage

❖ Τίτλος:PROMETHEUS BOUND
Μετάφραση:Russell Maret
Έτος έκδοσης:2007
Τόπος έκδοσης:New York

❖ Τίτλος: AN ORESTEIA: Agamemnon by Aiskhylos, Elektra by Sophokles, Orestes by Euripides. Μετάφραση: Anne Carson Έτος έκδοσης: 2009 Εκδότης: Farrar, Straus and Giroux
❖ Τίτλος: AGAMEMNON: A New English Version in Syllabic Verse Μετάφραση: Peter Arcese, Έτος έκδοσης: 2010 Εκδότης: Athanata Arts
❖ Τίτλος: AESCHYLUS: Persians, Seven against Thebes and Suppliants Μετάφραση: Aaron Poochigian Έτος έκδοσης: 2011 Τόπος έκδοσης: The Johns Hopkins University Press Εκδότης: United States of America
❖ Τίτλος: PROMETHEUS BOUND Μετάφραση: Joel Agee Έτος έκδοσης: 2013 Σκηνοθέτης: Travis Preston Τόπος έκδοσης: Los Angeles, Pacific Palisades Εκδότης: Getty Villa Τίτλος: PROMETHEUS BOUND Μετάφραση: Joel Agee Έτος έκδοσης: 2015 Τόπος έκδοσης: New York Εκδότης: New York Review Books
❖ Τίτλος: THE ORESTEIA, AGAMEMNON: Women at the riverside, Orestes at Athenes Μετάφραση: Oliver Taplin Επεξεργάστηκε από: Oliver Taplin, Joshua Billings Έτος έκδοσης: 2018 Τόπος έκδοσης: United States of America Εκδότης: W. W. Norton & Company

❖ Τίτλος:AESCHYLUS 1:The Oresteia
Μετάφραση: David R. Slavitt
Τόπος έκδοσης:Philadelphia
Εκδότης: University of Pennsylvania Press

Τίτλος:AESCHYLUS 2: The Persians, Seven Against Thebes, The Suppliants, Prometheus Bound.

Μετάφραση: David R. Slavitt, Stephen Sandy, Gail Holst-Warhaft,William Matthews

Επεξεργάστηκε από: David R. Slavitt, Palmer Bovie

Τόπος έκδοσης:Philadelphia

Εκδότης:University of Pennsylvania Press

Επίλογος-Συμπεράσματα

Φτάνοντας στο τέλος αυτής της εργασίας προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα. Αρχικά το κίνημα της Αναγέννησης σε συνδυασμό με την ανακάλυψη της τυπογραφίας απο τον Γουτεμβέργιο έπαιξε σημαντικότατο ρόλο στην πρόσβαση και στην προσέλκυση του ενδιαφέροντος των διαφόρων προσωπικοτήτων για την μελέτη αυτών των κλασικών κειμένων. Η παραγωγή των έντυπων εκδόσεων και η δημιουργία αντικειμένων τέχνης εμπνευσμένων απο την κλασική αρχαιότητα αυξήθηκε σημαντικά. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την διακίνηση τους μέσω του εμπορίου έκανε δυνατή την σταδιακή εξάπλωση του Αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού.

Οι παράγοντες αυτοί επηρέασαν σημαντικά την εκπαίδευση και την κοινωνική ζωή, καθώς όπως αποδυνκνύεται απο την έρευνα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα εφάρμοσαν μια πολιτική σύμφωνα με την οποία η σπουδή των διδαγμάτων που προκύπτουν από τα έργα των κλασικών συγγραφέων ήταν υψίστης σημασίας και γιαυτό άλλωστε τα αφομοίωσαν στο εκπαιδευτικό τους πρόγραμμα. Επιπλέον τα έργα αυτά μονοπόλησαν το ενδιαφέρον των θεατρικών σκηνών και του κοινού και ως εκ τούτου η θεματολογία των παραστάσεων που λάμβαναν χώρα ήταν σχεδόν αποκλειστικά αφιερωμένη σε αυτά.

Είναι φυσικό μεταξύ των κλασικών συγγραφέων της αρχαιότητας ο Αισχύλος να συγκαταλέγεται στις προσωπικότητες που ξεχώρισαν στην προτίμηση του κοινού και της ακαδημαϊκής κοινότητας, αφού άλλωστε όπως προανέφερα θεωρείται από τους περισσότερους έως και σήμερα ο πατέρας της τραγωδίας με σημαντικές καινοτομίες στο ιστορικό του και έντονες σκηνές στα έργα του που διεγείρουν πληθώρα συναισθημάτων.

Τέλος η δημιουργία των μεταφράσεων στην Αγγλική γλώσσα που είχαν ως αντικείμενο τα έργα των κλασικών συγγραφέων της αρχαιότητας είτε σε μορφή βιβλίου είτε για χρήση σε σκηνή θεάτρου αποτέλεσαν σημαντικό παράγοντα για την ενίσχυση της διάδοσης τους σε ολόκληρο τον κόσμο, καθώς η Αγγλική γλώσσα ήταν και είναι μια απο τις ποιο αναγνωρίσιμες διεθνώς και ο κάθε πολίτης που επιθυμούσε να τα μελετήσει δεν θα περιοριζόταν πλέον απο τα γλωσσικά σύνορα της χώρας του.